

KOBYLÍ DEDINA

zpravodaj Obce Kobylí č. 4/2022 cena 12 Kč vyšlo v prosinci 2022

PF
2023

V TOMTO ČÍSLE:

- Ze života mateřské školy
- Špetka kobylské historie
- Lácaranka v roce 2022
- Farní příloha

Šlapání zelí a vaření trnek v muzeu

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

od letošních komunálních voleb uběhlo pouhých pár týdnů a rád bych srdečně poblahopřál všem zvoleným zastupitelům a upřímně poděkoval za jejich snahu pracovat pro naši obec. Mezi zastupiteli jsou lidé z různých pracovních odvětví a také dlouholetí členové zastupitelstva, kteří mohou své zkušenosti a načerpané vědomosti předávat mladším, ale o to více zapálenějším členům vedení obce. Poděkování patří také všem, kteří projeví ochotu a zájem pracovat ve výborech či v komisích.

Nečeká nás jednoduché období. A to nejen při zajišťování řádného chodu naší obce, tak i v soukromém životě všech občanů. Jsme si vědomi nelehkého úkolu a je našim cílem přistupovat k řešení veškerých problémů a záležitostí nadměrně zodpovědně a věřím, že všechna námi učiněná rozhodnutí budou správná.

Vážení, čas neúprosně běží, a my brzy oslavíme Vánoce a příchod nového roku.

Vánoce jsou v dnešní uspěchané a zvláštní době jednou z mála příležitostí k malému pozastavení.

Vánoce jsou symbolem čistoty, lásky a klidu. Více než jindy si uvědomujeme, co pro nás znamená rodina, zdraví, upřímné lidské slovo, podání pomocné ruky či pouhý úsměv našich blízkých.

Vánoce jsou o hodnotách zdánlivě běžných, ale o to vzácnějších.

Dovolte mně, abych vám popřáli radostné a klidné prožití vánočních svátků v kruhu rodiny a těch, na kterých vám nejvíce záleží. Přeji vám do nového roku 2023 hlavně pevné zdraví, štěstí, porozumění a mnoho osobních i pracovních úspěchů. Nechť je pro nás všechny nadcházející rok rokem šťastným.

Váš starosta Pavel Kotík

Usnesení ustavujícího zastupitelstva Obce Kobylí

č. 5/2022 ze dne 20. 10. 2022

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/05/2022** ZO schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/02/05/2022** ZO volí ověřovatele zápisu Rostislava Rusňáka a Libora Křivku
- **UZ/03/05/2022** ZO volí předsedu návrhové komise Radima Herůfka a členy Josefa Kaňu a Štěpána Čeperu
- **UZ/04/05/2022** ZO schvaluje volbu starosty a místostarosty veřejným hlasováním
- **UZ/05/05/2022** Starostou obce Kobylí byl pro volební období 2022-2026 zvolen Pavel Kotík
- **UZ/06/05/2022** Místostarostou obce Kobylí byl pro volební období 2022-2026 zvolen Radek Kovář
- **UZ/07/05/2022** ZO schvaluje volbu členů rady obce veřejným hlasováním
- **UZ/08/05/2022** Radim Herůfek byl zvolen členem rady obce Kobylí pro volební období 2022-2026
- **UZ/09/05/2022** Petr Horáček byl zvolen členem rady obce Kobylí pro volební období 2022-2026
- **UZ/10/05/2022** Pavel Novák byl zvolen členem rady obce Kobylí pro volební období 2022-2026
- **UZ/11/05/2022** ZO schválilo zřízení pětičlenného kontrolního výboru
- **UZ/12/05/2022** ZO schválilo zřízení tříčlenného finančního výboru
- **UZ/13/05/2022** Roman Kaszper byl zvolen předsedou kontrolního výboru
- **UZ/14/05/2022** Petr Brdečko byl zvolen členem kontrolního výboru
- **UZ/15/05/2022** Jiří Možný byl zvolen členem kontrolního výboru
- **UZ/16/05/2022** Rostislav Rusňák byl zvolen členem kontrolního výboru
- **UZ/17/05/2022** Peter Pouлік byl zvolen členem kontrolního výboru
- **UZ/18/05/2022** Vlastimil Janda byl zvolen předsedou finančního výboru
- **UZ/19/05/2022** Josef Kaňa byl zvolen členem finančního výboru
- **UZ/20/05/2022** Jaroslav Zechmeister byl zvolen členem finančního výboru
- **UZ/21/05/2022** Pavel Kotík byl delegován jako zástupce obce na valnou hromadu obchodní společnosti Hantály, a. s.
- **UZ/22/05/2022** Radek Kovář byl delegován jako náhradník na valnou hromadu obchodní společnosti Hantály, a. s.
- **UZ/23/05/2022** Pavel Kotík byl delegován jako zástupce obce na valnou hromadu obchodní společnosti VaK Břeclav, a. s.
- **UZ/24/05/2022** Radek Kovář byl delegován jako náhradník na valnou hromadu obchodní společnosti VaK Břeclav, a. s.
- **UZ/25/05/2022** ZO volí Pavla Kotíka určeným zastupitelem obce Kobylí ve smyslu zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu
- **UZ/26/05/2022** ZO schválilo výši odměn neuvolněným členům zastupitelstva obce do konce roku 2022 ve stejné výši jako doposud

Volby prezidenta republiky 2023

Dny voleb (1. kolo):
13. 1. 2023 a 14. 1. 2023

Dny voleb (případné 2. kolo):
27. 1. 2023 a 28. 1. 2023.

Informace ze sběrného dvora

Vážení občané, v dnešním předvánočním zpravodaji bych se s vámi chtěla podělit o další úspěch a ocenění, které naše obec získala v oblasti třídění odpadu. Spolek ARNIKA vyhlásil soutěž odpadový Oskar. Cílem soutěže je popularizace obcí s nízkou produkcí zbytkových odpadů.

Výsledky obcí v Jihomoravském kraji podle údajů za rok 2021

Obce od 1000 do 5000 obyvatel

- 1) Kobylí – 2026 obyvatel – 90,5 kg na osobu za rok (vyprodukovaný nevytříděný odpad)
- 2) Čejkovice – 1973 obyvatel – 102,6 kg na osobu za rok
- 3) Ostrov u Macochy – 1129 obyvatel – 111,3 kg na osobu za rok

Obce nad 5000 obyvatel

- 1) Mikulov – 7479 obyvatel – 137,0 kg na osobu za rok
- 2) Vyškov – 20676 obyvatel – 137,4 kg na osobu za rok
- 3) Kyjov – 11105 obyvatel – 141,1 kg na osobu za rok

Výsledky ukazují, že občané v naší obci umí třídit, ale pořád je co zlepšovat. Situace s celkovým zdražováním úplně všeho se v nejbližší době asi nezlepší. Proto je důležité kvalitně třídit, všem se nám to jak finančně, tak ekologicky vyplatí.

Jak praví staré dobré přísloví: Co se v mládí naučíš... V měsíci říjnu, v jedno pěkné odpoledne zazněl na sběr-

ném dvoře dětský hláhol a smích. To přišly děti z družiny Základní školy v Kobylí v doprovodu paní vychovatelky Andrey Rusňákové. Formou hry jsem děti nejdříve obeznámila, co sběrný dvůr je a k čemu slouží. Děti si zvědavě všechny kontejnery a prostory pro tříděné komodity prohlédly, aby věděly, co vše je možné na sběrný dvůr vyvézt. Připravila jsem jim velkou krabici s „nevytříděným odpadem“ a děti měly za úkol vytřídit a odpad správně přiřadit k nadepsaným komoditám. Moc jsme si to všichni užili, také jsme se nasmáli, děti to bavilo a snad je to i poučilo. Za odměnu dostaly sladkosti, a protože jsou to moc šikovné děti, vyrobily, jako poděkování pro mě, květiny z víček od plastových lahví. Tak až přivezete na sběrný dvůr odpad, všimněte si rozkvetlého plotu, to je recyklované dílko našich dětí z místní družiny.

Opět bych chtěla občany požádat, aby větší množství skla přivezli na sběrný dvůr a nevhazovali je do zvonů, ušetří jim to čas a nám všem peníze. Na závěr bych chtěla všem občanům, kteří poctivě třídí, recyklují a snaží se předcházet odpadům, poděkovat.

K nadcházejícím vánočním svátkům a do nového roku 2023 bych Vám všem chtěla popřát hodně zdraví, štěstí, pohody, spokojenosti, vzájemné tolerance a mír na světě.

Alena Barcalíková

Podzim v knihovně

Malování na kamínky

V polovině října proběhlo v knihovně další tvoření. Tentokrát jsme malovali na kamínky. A protože to pro mě byla úplně nová disciplína, tak jsem si ji vyzkoušela dopředu. S mým „malířským“ nadáním to byla celkem fuška, ale děti si jako vždy poradily na jedničku a vytvořily krásné obrázky na kamíncích. Tentokrát jsme mohli otevřít i naši „kavárnu“, kde si děti za odměnu mohly pochutnat na výborné buchtě od paní Marie Blažkové, které tímto děkuji i za pomoc při organizaci akce.

Besedy s dětmi za základní školy

Během měsíce října a listopadu navštívily postupně knihovnu děti z 1. stupně základní školy. Proběhly besedy, ve kterých jsme četli, pracovali s textem, nebo se naučili vyhledávat knihy podle příjmení autora.

A také tu byl jeden speciální den pro prvňáčky, kteří si z knihovny (mohu říct už tradičně) odnesli první opravdo-

vou učebnici – Slabikář. Samozřejmě si jej museli nejdříve zasloužit a splnit připravené úkoly, se kterými jim tentokrát pomáhali jejich patroni z 9. třídy. Tak ať jim dobře slouží!

Táňa Rosochová, knihovnice

Mateřská škola Kobylí

Hned na začátku září jsme s dětmi navštívili tradiční výstavu Kobylská zahrádka, kterou pro veřejnost i pro děti ze školy a ze školky připravili místní zahrádkáři. Děti si prohlédly, co všechno je možné vypěstovat na zahrádce, kolik různých druhů ovoce a zeleniny, ale také bylinek. Výstavu kaktusů a sukulentů nám okomentoval pan Líznar, jak se pěstuje exotické ovoce v našich podmínkách nám zase přiblížil pan Fridrich. Dětem se moc líbila i ochutnávka různých druhů medu i ovoce. Na tuto výstavu jsme navázali i ve školce a další dny jsme připravovali např. ovocný salát, ovocné špízy, pekli jablčkovou buchtu i pečený čaj. Ze zeleniny jsme zase připravili moc dobrou polévku i zeleninový salát.

Využili jsme krásných podzimních dnů a vyrazili často do přírody, někdy podívat se na ovečky, kozy, či jiná zvířátka, jindy do lesa. Cesta je to dlouhá, ale těch zážitků! Po cestě pozorujeme stopy zvířátek, do krmelce pak dáme něco dobrého, co jsme zvířátkům přinesli. Pak jsme objevili ukrytý poklad. A také těch hub, co jsme našli...

V říjnu jsme vyhlásili soutěž o nejkrásnější dýňové strašidlo. Nejprve jsme vyrobili nějaké dýňáčky ve školce, ale do soutěže byly zapojeny celé rodiny. Doma společně každá rodina vyrobila strašáka z dýně, poté jsme s nimi vyzdobili prostor před školkou. Děti pak každé ráno čekali rozsvícení strašáci. A protože se nám sešlo tolik krásných a zajímavých strašáků, byli nakonec odměněni všichni, kdo se do soutěže zapojili.

Děti mají rády pohádky, a tak si občas nějakou zahrajeme, oblíbená je například O veliké řepě. Také Divadélko Rolnička nás navštívilo s pohádkou Krtek a zakletá víla. S tímto příběhem si děti připomněly, jak je důležité mít kamarády, kteří nám pomohou, když jsme v nesnázích. V hudebním programu Zpívánky si děti spolu s Kamilem Čapčuchem zopakovaly nejnámější hudební nástroje,

zvířata, povolání i roční období. Společné zpívání za doprovodu kytary se dětem moc líbilo. Stejně tak byly nadšené z Dřevěného divadla Honzy Hrubce, které nás opět po roce navštívilo. Tentokrát s pohádkou Zvířátka a loupežníci, ale v netradičním pojetí. Nejvíc si to děti užily, když si mohly jednotlivé loutky vyzkoušet a zahrát si s nimi sami pohádku. A co nás v blízké době čeká?

Zajedeme si na soubor pohádek do Kina Hustopeče. Už se na to moc těšíme.

Pro rodiče i v letošním školním roce připravujeme odborně zaměřená tematická setkání. První setkání bude s paní ředitelkou z Pedagogicko-psychologické poradny Hodonín Mgr. Janou Taptičovou na téma: Školní zralost a připravenost do školy. Následovat bude i logopedická depistáž ve spolupráci se Speciálně pedagogickým centrem Hodonín.

A protože se blíží Vánoce, máme naplánováno spoustu adventních aktivit. Nejdříve za námi přijde sv. Mikuláš i se svými pomocníky. Pak nás čeká Zpívání pod věží, vánoční focení, setkáníčka... Navštívíme muzeum, kde si kromě prohlídky upečeme perníčky, vyrobíme ozdoby na stromeček, ale hlavně nasajeme vůni časů našich babiček. Ve školce pak budeme pokračovat ve vyrábění vánočních dekorací, zpívat a užijeme si nádhernou předvánoční atmosféru.

Za celou školku přeji všem krásné a pokojné Vánoce.

Blanka Helešicová

Muzeum v letech 2017 – 2022

V polovině roku 2016 došlo ve vedení muzea ke změnám. Správu a provoz muzea svěřila obec Kobylí Klubu přátel historie z.s., jako zakladateli a provozovateli muzea v jeho počátku. Pro běžného návštěvníka změna nepostřehnutelná. Muzeum fungovalo dále bez omezení, prodloužila se otevírací doba, kdy v zimním období od listopadu do května je otevřeno každou sobotu, neděli a ve svátek od 14 do 17 hodin, v letním období od června do října pak denně mimo pondělí od 10 do 17 hodin. Ostatní dny kdykoliv po předběžném zavolání a domluvení návštěvy.

Činnost muzea byla a je pevně spjata s činností spolku KPH při nezbytné podpoře ze strany obce. Co se v posledních letech podařilo?

O všech změnách pravidelně informovaly stránky tohoto Zpravodaje. Nejvýznamnějším zásahem byla realizace nové venkovní fasády a střechy muzea, včetně venkovních úprav, zpevněných ploch, parkoviště a chodníků kolem budovy. Tímto dílem muzeum dostalo úplně nový kabát a patří mezi nejkrásnější nemovitosti v Kobylí.

Za připomenutí stojí zmínit vybudování muzejní funkční kuchyňky včetně vestavby kachlových kamen, zřízení muzejní besední místnosti včetně nábytku a výzdoby, prostoru sloužícího též jako spolková místnost KPH. Byly položeny nové podlahy v hlavních výstavních místnostech a opraveny vnitřní omítky, výstavní místnosti v přízemí opatřeny galerijním závěsným systémem včetně moderního osvětlení, vymalování a nových podlah se dočkaly také dvě místnosti v 1. patře. Okna byla zastíněna roletami a žaluziemi, včetně potřebných sítí proti hmyzu. Nové jsou garnyže ve většině expozic. Byla vybudována nová expozice školní třídy, výstavní místnost věnovaná praní, místnost s šicími stroji žehličkami a dalšími předměty potřebnými pro ruční práce našich babiček a jiné úpravy expozic.

Ve dvorním traktu muzea byly zrekonstruovány původní přístřešky, z nich vybudováno pět samostatných stylových domečků. Po rekonstrukci zadní přístupové cesty vzniklo na dvoře pevné podium. Byl postaven nový přístřešek pro stroje a do nádrže svedena okapová voda. Probíhají úpravy muzejní zahrady, včetně kapličky a oddávacího místa v přírodě. Vysázeno bylo již několik stromů, vinná réva a ozdobné keře. Veškeré investiční akce byly realizovány za podpory obce s využitím dotačních programů. Klub přátel historie se také finančně podílel na zvelebování muzea a doplňování sbírek nebo na pořízení vnitřního zařízení. (nové garnyže, vybavení školní třídy, nábytek v recepci a na chodbě muzea, vybavení besední místnosti, pořizování dekorací, květinových výzdob, zahradních dřevin, starého stylového nábytku z různých aukcí a pod). K tomu používal dotace z obce i vlastní zdroje.

Navázali jsme spolupráci s několika novými institucemi. Patří mezi ně: Národní zemědělské muzeum v Praze, kde jsme měli možnost představit naši výstavu fotografií a kreseb „Krása stáří“, kterou jsme otevírali v říjnu 2017 slavnostní vernisáží za účasti Mužáku a Sboru Jarmily Borovičkové. Výstava měla velký úspěch a zahájila naši každoroční účast na Martinské huse a podobných akcích v tomto muzeu. (Masopust, aj)

Muzeum TGM Rakovník a Lány, kde jsme v lednu 2020

otevírali slavnostní vernisáží výstavu „Krása stáří“, za účasti zpěváků z Kobylí a okolí. Z tohoto muzea jsme měli zapůjčeno několik výstav.

Smlouva o spolupráci byla uzavřena s Kulturním centrem Bílina, kterému jsme na počátku zapůjčili na výstavu o Jižní Moravě exponáty z našeho muzea-kroje, předměty, fotografie aj.

Každoročně pořádáme pravidelné akce jako Velikonoce v muzeu vždy v poslední neděli před Velikonoci, „Dětské Hodečky“ předposlední víkend v květnu, „Muzejní noc“ na přelomu května a června, „Advent v muzeu“ první adventní neděle, „Vaření trnek v muzeu“ vždy 28. 9. na státní svátek a celorepublikový den v kroju, „Šlapání zelí v muzeu“ každoročně 28. 10. a „Ne/tradiční zabijačka“ vždy 17. 11. Tyto pravidelné akce doplňují ukázky draní peří a jiných dřívějších činností, zvyklostí a obyčejů. O jejich termínech konání jste vždy informováni.

Každý rok proběhlo několik výstav s vernisáží. Například „Krása stáří“, výstava fotografií našich nejstarších spoluobčanů, kdy jsou zachyceni ve čtvero ročních obdobích a při různých činnostech. Fotografie pořídil Vítězslav Pfeffer (Vaňkát) a archiv našeho muzea. Soubor exponátů „Nositelé lidových tradic – Člověk a řemeslo“ byl zapůjčeno z Vlastivědného muzea Kyjov. Byly prezentovány na vlastních výstavách „Láska ke kroji zůstává“, „Tak bývalo kdysi“, „Sešli sme se u jednoho stolu“ a ve spolupráci s Mysliveckým spolkem v Kobylí výstava „Myslivečku kdybys chtěl“. Tématy dalších putovních nebo zapůjčených výstav byly „Historické hřbitovy“, „Vánoce 70.léta“ z Muzea v Rakovníku, „Patchwork – Ze záplaty umění“ patchworkového klubu Brno, „T. G.Masaryk – prezident“ z muzea T.G. Masaryka v Rakovníku, „Miloslav Stingl – cestovatel“ z KC Bílina, „Dana Medřická - 100 let od narození paní herečky“ z KC Bílina a ze soukromé sbírky Václava Vydry, kdy vernisáže se účastnili Václav Vydra, Jana Boušková a spisovatelka Bohumila Spisarová nebo autorská expozice „Autorské panenky a medvídci“ doplněna krojovanými panenkami z Kobylí a okolí. Velký ohlas u návštěvníků měla vlastní výstava k nedožitým 90. narozeninám kobylského rodáka „Augustýna Havlína“ – obrazy, fotografie, malby, texty a básně nebo výstava k 100. výročí založení republiky či zajímavá výstava „Posláni na sever – NORÁCI“ o mužích na nucených pracích v Norsku, a výstava „Od kolébky po rubáš“ – dle knihy „Lidské dokumenty“ zobrazující lidský život od narození po smrt, částečně zapůjčena z Muzea v Chrudimi.

Z výstav obrazů a fotografií jmenujme „Hodečky 2010-2019“ jako náhrada za zrušené hodečky (corona pandemie), „Kobylí v obrazech“ s motivem Kobylí od různých autorů, výstavy obrazů Vladimíra Otáhalo, Petra Horáčka a Antonín Vojtka, linorytů od Františka Schulze a fotografií Radka Severy (Moravské Slovácko), Jaroslava Kovaříka (Barvy And) nebo paní Holásková (příroda).

Muzeum je také centrem besed a přednášek, když s lektory Ing. Martinem Novákem proběhla beseda o jeho pouti do Santiaga de Compostela, s Mgr. Františkem Trávníčkem beseda o legionářích „Nahodilá armáda“, s Karlem Friedrichem beseda o Habánech a o jeho cestách do Afriky, kde pomáhal stavět školy, MUDr. Eva Moučková přednášela o životním stylu a Mgr. Pavel Kotík o Kobylském jezeře. Některé z besed jsou opakovaně, nebo na pokračování (Kobylské jezero, legionáři apod)

Muzeum bylo také součástí natáčení různých pořadů, dokumentů státní i regionálních televizí.

Natáčely se zde díly pro pořad Folklorika „Na Štěpána není pána“, „Meruňky ve stínu vinné révy“, tři díly pro pořad Toulavá kamera a dva díly pro pořad Události ČT. Natáčela zde regionální televize Hustopeče a je rozpracován dokument o kobylském jezeře, který natáčí studio Filipa Remundy pod pracovním názvem „Vypuštěné moře“. Natáčel se zde díl „Pečení na neděli“ s Petrou Burianovou, Folklorika s Břetislavem Rychlíkem, který se v muzeu našel na fotografii starší jak 20 let. V plánu jsou další natáčení – televize Šlágr, ČT1 a regionální televize.

Činnost muzea byla po určitá období zcela utlumena z důvodu pandemie, přesto si návštěvníci cestu k nám našli, nejenom jednotlivci, ale i skupinové zájezdy jak z tuzemska, tak ze zahraničí. Navázali jsme spolupráci s Universitou třetího věku Masarykovy univerzity Brno a připravili první mezinárodní prohlídku pro skupinu seniorů ze 4 evropských zemí. Spolupráce je navázána i se zástupci slovenských a polských cestovních kancelářů. Zástupci rakouských cestovních kancelářů navštívili muzeum v říjnu. Daří se rozšiřovat zájem a zvyšovat návštěvnost muzea.

V letních měsících je muzeum vyhledávaným cílem příměstských dětských táborů. Tradicí se také stávají letní písničkové recitály Vítka Veselého a jeho hostů.

Co se týká zlepšování a úprav, máme toho v plánu hodně. Dokončení úprav expozičních domečků - kovárna, presůz, sypka, náspja a kuchyňka. Konečná úprava venkovní kapličky a oddávacího místa, výsadba ovocného sádku starých odrůd., zatravnění plochy, rekonstrukce strojů a náradí. Z publikační činnosti se podařilo vydat k 25. výročí založení muzea nové vydání „Lidských dokumentů“ Augusty Šebestové v jedinečném 1. vydání z roku 1900, bez korekcí a redakčních úprav, které byly provedeny ve 2 a 3 vydání z roků 1947 a 2001. Chystáme vydat Slovník nářečí kobylského (p. Coufala) a knihu povídek a příběhů – sebraných od pamětníků a také hledáme námět (nápad) pro použití krásných fotografií z akce „Krása stáří“.

Muzeum obce Kobylí je jako pamětní kniha našich předků a slouží pro uchování tohoto svědectví následujícím generacím. Návštěvníci i odborná veřejnost oceňují sbírky i celkovou koncepci muzea včetně doplňkových programů, které v muzeu probíhají. Jsme nesmírně vděční za to, že se nám návštěvníci každoročně vrací a jsou nadšeni, když najdou zase něco nového. Dokonce nám přinášejí nové exponáty, které dostávají v muzeu další šanci na život. Cílem muzea obce Kobylí je, aby sloužilo jako kulturní centrum pro setkávání se s přáteli a ostatními spoluobčany při různých akcích pořádaných v muzeu. Zveme Vás a moc rádi Vás uvidíme v prostorách muzea při prohlídce expozic, návštěvě besed, přednášek, recitálů a výstav. Děkujeme všem příznivcům, podporovatelům a pomocníkům na rozvoji činnosti našeho muzea.

Velké poděkování patří všem, kdo se o toto unikátní a vysoce hodnocené muzeum jakoukoliv měrou zasloužili. Všem aktivním členům spolku KPH, vedení obce a jejím starostům Jaroslavu Otáhalovi, Dagmar Kovařikové, Jaroslavu Tesákovi a Pavlovi Kotíkovi.

Radoslava Bureš Obadalová za KPH

Návštěvnost Muzea obce Kobylí

V polovině roku 2016 došlo v muzeu k organizačním změnám. Obec Kobylí svěřila správu a provoz muzea Klubu přátel historie Kobylí z.s., jako zakladateli a provozovateli muzea v jeho počátku. Prodloužila se otevírací doba na letní provoz červen až říjen od 10 do 17 hod. denně mimo pondělí, na zimní období od listopadu do května, kdy je otevřeno každou sobotu, neděli a ve svátek od 14 do 17 hodin. Ostatní dny je přístupné kdykoliv po předběžném zavolání a domluvení návštěvy. Služby k zajištění provozu muzea jsou obsazovány převážně členy spolku KPH a v letních měsících studenty. Smlouvy jsou uzavírány na DPP a činnost honorována minimální sazbou. Výše ročních mzdových nákladů je polovinou mzdového nákladu jednoho stálého zaměstnance, při zvýšení otevírací doby muzea. Ekonomické vyčíslení tržeb ze vstupného je zřejmé z následující tabulky a grafu.

Pro upřesnění uvádím, že údaje do roku 2016 jsou získány z účetních dat obce, údaje o počtu návštěvníků nejsou k dispozici. Od roku 2017 je vedena detailní evidence služeb, tržeb ze vstupného, počtu návštěvníků i tržeb za prodané propagační a jiné předměty. Měsíčně je předkládáno obci kompletní vyúčtování.

TRŽBY VSTUPNÉ KČ

SROVNÁNÍ NÁVŠTĚVNOSTI 2013-2022					
rok	tržby vstupné Kč	platící	neplatící	celkem	poznámka
2013	12 105				
2014	12 600				
2015	19 900				
2016	19 270				
2017	37 381	1 367	3 094	4 461	
2018	31 251	1 154	2 813	3 967	uzavřené cesty do Kobyly
2019	51 126	1 595	4 045	5 640	
2020	50 690	1 310	1 958	3 268	3-5 a 10-12 korona zavřeno
2021	57 470	1 861	3 191	5 052	1-4 korona zavřeno
do 10/2022	119 910	2 653	3 700	6 353	

V tabulce jsou tržby ze vstupného za celý rok (2022 jen do 10/22), přehled počtu platících a neplatících návštěvníků muzea. Platící je ten, kdo si zakoupí vstupenku do muzea, neplatící jsou turisté, kteří využijí služeb infocentra a zakoupí si známku, vizitku, pohled aj, bez návštěvy muzea, také účastníci hromadných vinařských akcí, kdy je razítkovacím místem muzeum a dalších hromadných akcí (koncerty, besedy, vernisáže aj.). Další skupinou neplatících jsou návštěvy žáků ZŠ Kobyly v rámci výuky. Z tabulky lze také vyčíst, jaký vliv mělo omezení – úpravy cest, kdy bylo Kobyly pro hromadné autobusové zájezdy těžce přístupné. Vliv omezení pohybu osob, či úplného uzavření provozu muzea z důvodu pandemie. Pro úplnost je třeba uvést, že od roku 2018 a od poloviny roku 2022 došlo k navýšení ceny vstupenek.

Spolek KPH Kobyly má v muzeu pronajaty dvě místnosti v přízemí dvorního traktu – kuchyňku a besední místnost, které byly zařízeny z prostředků spolku a slouží pro spolkovou činnost. Naší strategií není mít tyto místnosti uzavřené, proto jsou v rámci prohlídek muzea přístupné návštěvníkům, kterým se tyto prostory velmi líbí a rádi zde

po prohlídce posedí při kávě či čaji. Upozorňujeme, že posedět a dát si občerstvení může jen ten, kdo absolvoval placenou prohlídku muzea. V případě, že se jedná o hromadný zájezd (autobus), který dopředu požaduje nějaké malé občerstvení – lze se dohodnout na ukázce našeho tradičního pečení a ochutnávce buchet. Za tuto službu nad rámec běžné prohlídky máme dohodnutou cenu, z které část je odvedena obci Kobyly a část odpovídající vynaloženým nákladům zůstává spolku.

Chceme, aby muzeum bylo oázou, kde návštěvníky pohlit nejen krása a uspořádání expozic, kdy se vrátí nostalgicky v čase zpět do doby, kterou ještě pamatují, či o ní slýchali vyprávět své rodiče, prarodiče, nebo o ní jen četli. Vše však musí být v souladu s celkovou vizí. I to několikrát nám vytýkané a kritizované „pečení“ musí mít svou hodnotu a nesmí vybočovat z celkového historického dojmu. Musíme se držet starých receptů a v rámci ukázek být nastrojeny do našich všedních krojů. Pak je celkový dojem ucelený a návštěvník spokojený. Proto se k nám rád a opakovaně vrací.

Za KPH Radoslava Bureš Obadalová

Zabijačkové hody

Na státní svátek 17. 11. 2022 jsme ve spolupráci Obce Kobyly a KPH Kobyly pořádali ne/tradiční zabijačku, respektive zabijačkové hody.

Jednalo se o první ročník, a zkoušeli jsme, zda bude mít akce úspěch. Jestli je ještě po zabijačkových produktech poptávka. Jestli někoho tato každoroční událost vesnic-

kých chalup ještě zajímá. Přesvědčili jste nás, že má smysl z této činnosti udělat každoroční tradiční akci. Poučili jsme se z nedostatků, poznamenali si vaše připomínky a poznatky a příští rok na 2. ročníku na shledanou.

Zabijačka dle knihy Lidské dokumenty od Augusty Šebestové

Málokde volají řezníka, to spraví hospodář alebo mla-
tec, a ti ostatní mu pomozú. Nekde si pozvú hostú k veče-
ři, a to podajú obarovicu, drobky s máčkú kyselú, itrničky
a zelí, potom trdelníky alebo koblihy. Děľajú se jelita, itr-
nice, dandule; kateřina a hujec nadějú se krúpama, lebo
uděľajú presbuřty. Po zabijačke – šak hned' při ni – roznáší
se výslužka: v poledně drobky s máčkú, večír obarovica,

jelita a itrnice. To si tak přibuzní a známí nosijú a oplá-
cijú. Do dandulí maso syrový na kostečky, soli, česneku,
pepřu, pěkně uhadit, v polívce uvařit a ty sú k zelú chutný.

KRÝV si kupúvajú u řezníka za 3 kr. žbán. Na kotchaně
upražijú cibulku, krýv na to, a tak ju pečú. Dyž k ni bár
aji sedn lidí zasedne, nejsú štont ju zmocť. Ná tak v domě
taky se všeccka krýv zužitkuje, aji z tej drúbeře. To se usma-
ží, lebo na máčkú se zhoďí.

SÁDLO dyž vypúšćáme, tož ho rozkrájíme na kúsky. Kdo
rád hrubý oškvarky, pokrájí sádlo na hrubo. Potom se po-
solí a vypúšćá ne kór náhlo, ne kór pomali, aby oškvarky

byly pěkný červený a sádlo krupičnatý, bilučký. Nekdo to
před vypúšćáním ovařuje. Někdo před vyvařováním naleje
na dno hrnca trochu čistýho sádla, ono se to dobře míšá
a nepřichytne se lahko.

VYPÚŠĆÁNÍ SÁDLA. Vymastíme dňo hrnca lebo podle-
jeme trošku vody – to se potom sádlo nepřipálí – a dáme
do něho na kostky pokrájený syrový sádlo. Hned' to osolí-
me bílú, ne krušcovú solú. Hodíme do teho, dyž si chceme
na delší čas maso skovat, svičkovicu lebo štvrtky husiny,
a tak to necháme potom v sedlým sádle, doví dokád'. Po-
tom v herteplovej nezasmaženej polívce nahonem ohřít,
spraví se polívka, knedle a zelí pěkně k temu, a to si člo-
věk pochutí. Oškvarky patří hodně sádlem zalít, lebo rádi
stuchnú. Šak kdo chce sádlo šetřit, može potom, rozpúšćá-
ja oškvarky, sádlem mastit buchty a oškvarkama posypat
šumajstr.

Radoslava Bureš Obadalová

Špetka kobylské historie

Větrné, vodní a jiné mlýny v Kobylí

Vodní mlýn v Kobylí se uvádí již v r. 1538, kdy jej držel nějaký Pavel. R. 1609 je veden jako mlýn o dvou složeních. R. 1715 se jmenuje mlynář Tomáš. Podle záznamů se uvádí však mlýn jako panský /1691/ s jedním složením moučným a jedním kašníkem. Vycházelo z něho vrchnosti ročně 100 zlatých. R. 1750 oplatil však mlýn již 26 zlatých ročně. Mlýn byl však pravděpodobně vrchností prodán, protože dle dalších záznamů je uváděn jako majitel Josef Römer /podle pozemkové knihy/, který v r. 1810 prodal mlýn za 17 000 zlatých /velký obnos! Janu Blumenzweigovi /Blumengröcigoci/, tento pak Janu Šimčíkovi. Dále drželi mlýn postupně Jan Bartoš, Jan Mikšík, Linhard Steimitz a Josef Machánek. Tento prodal mlýn v r. 1829 Václavu Hausnerovi. Dále se mlýn již v pozemkových knihách neuvádí. Stál na parcele č. 365 /244 sáhů tj. 878,4 m²/ měl popisné č. 6, které se zrušením mlýna převedlo na panskou rybárnu /fišúz/ u silnice směrem na Terezín /Pod Padělký/. Mlýn je uváděn i na katastrální mapě z r. 1826 – stál v místech zahrad domů č. p. 538 a 539 na „Zelničkách“. V místopisu „Moravy“ od rajhradského benediktína Řehoře Volného, vydaném v Brně r. 1846, je však již uveden jako bývalý. Po zrušení mlýna museli kobyliští občané jezdit do mlýna až na Nové Mlýny k Dyji.

Ke mlýnu vedl vodní náhon /Mlýnský potok, Mühlbach/ od hranic brumovských „Kratin“ k dnešní „Multě“, podél dnešní železniční trati ke mlýnu a odtud směrem k rohu „Předních pastvisk“, kde se spojil s tehdejší Svodnicí. Ta /Svodnice/ vedla od Ostrůvku podél Kratin a dnešního koupaliště za Fišús č. p. 7, odtud přes Přední pastviska k jejich rohu, kde se spojila s Mlýnským náhonem, jak uvedeno výše. Dále pokračovala k hranicím bořetického katastru v nynějším toku.

Dnešní Svodnice byla vybudována jako hl. tok při zrušení jezera. Přes mlýn. náhon byl vystavěn most u dnešní pošty /základy a zbytky stavby byly zjištěny při úpravě příkopu/ a další most přes hl. odtok z jezera v místech

dnešního „Mikuláška“. Mosty byly nutné při ježdění do lesa, vinohradů a polí v tomto úseku katastru. Zde byla také velká kamenná studna přes 2 m v průměru, zvaná Švink. Sem jezdili občané pro vodu, namáčela se zde povřísla a panty k vázání vinic. Pečovalo o ni obec, zastupitelstvo i MNV. Při nové zástavbě byla zrušena. K jejímu čištění nedošlo pro možné zranění odhozeným střelivem /granáty apod./ Za frontových událostí bylo proti Švinku skladiště střeliva na značné ploše a odtud byla fronta zásobována po dlouhou dobu. K odvozu střeliva byly použity i kravské potahy z obce. Koně v té době v obci žádní nebyli. Postupující vojska Rudé armády všechny koně zabraly pro bojové úkoly. Střelivo se vozilo až do Šitbořic a za ně. Zde fronta zůstala stát před nástupem na Brno.

Rozšířila se také v menší míře slintavka. Do mlýna se jezdilo od Dvorců přes dnešní Kašnici /zde stály jenom domy č. p. 4 a 5/, kde bylo podle ústního podání stromořadí, jehož posledním svědek byla údajně stará lípa, která stála donedávna před dnešním Univerzálu.

Prostranství bylo nazýváno „U lípy“ a sloužilo k pořádání hodů, vystupování kočujících provazochodců /provazolezců/ a jiným masovým vystoupením /veřejná cvičení/.

Mimo staveb.parcelu č. 365 patřily ke mlýnu ještě parcely č. 4257, 4259 a 4260, které po zrušení vodního mlýna byly sloučeny s pozemky vrchnosti „Zelničky“ a „Bořecká louka“. Jiná pole, která k mlýnu patřila – č. 1769 „Polámaná“, 890 „Nivka u Zeleného kříže“, 1990 „Nivka u Borových a „podolek pod Žlíbkem“ /Zelnice/ přešly prodejem do soukr. držby. Tak skončil své poslání kobyl. mlýn. Je k zamyšlení, že se nedochovaly žádné zprávy o rodinách mlynářů, mletí v ústním podání a pokud ano, jsou to zprávy mlhavé. Dle jmen mlynářů se dá předpokládat, že se jednalo o lidi, kteří neměli vztah k obci a ani k občanům.

V upomínku na bývalý mlýn se však zachovaly názvy pozemků i podle katastrálních údajů i v lidovém užívání. jedná se o „Podolky za mlýnem“ – pole od JZD směrem k Bořeticím pod silnicí, „Zámlýnský“ - pole od Hrabínek k Výnosu a „Odměrky za mlýnem“ – pole od Komunál. služeb po Hrabínky.

V r. 1927 byl postaven moderní mlýn u Svodnice Františkem Lesou /10. 5. 1890–8. 11. 1974/ mlynář - rodák z Mutěnic, původním povoláním lesní hajný. Manželka Juliana, roz. Svobodová z Mutěnic. Vážený občan v obci i okolí. Po r. 1945 člen ONV v Hustopečích, předseda kostel. výboru, člen myslivec. společnosti. V obci postavil válcový naft. mlýn, později upravený na elektr. pohon. V mlýně pracovali Miklík z Mutěnic, Račák Josef, Janeček Jan, Topinka Augustin č. p.409, bratři Lanžhotští Vladimír a Jaroslav č. p.7. Mlynářkou byla vyučena dcera F. Lesy Juliana i její manžel Josef Mihalík /převzal příjmení Lesa/ a pak i vnuk Julian. Za 2. světové války spolu se starostou Petrem Sedláčkem kryl nelegální obchodování občanů. Jako sponzor se zasloužil o úpravu cesty ke kostelu i o provedení stavby silnice od Mikulášku až k č. p. 611 na horní části obce. V r. 1948 byl mlýn združstevněn a v r. 1953 znárodněn. V r. 1960 byl provoz „Lesova“ mlýna ukončen. V současné době je v budově sklad a prodejna firmy Hermes /domácí potřeby/.

Větrné mlýny jsou známe dva: Jeden větrný mlýn k nedokonalému zpracování obilí na šroty vystavěl čtvrtláník Jan Herzán č. p. 99 na obecním pozemku na vrchním konci obce nad nynějším č. p. 554. Mlýn postavil přistěhovalý tesař Zuska, kterému za odměnu dal mimo jiné místo ke stavbě rodin. domku /č. p. 370/ v zahradě svého humna. K mletí a šrotování zaučil Jan Herzán č. p. 99 souseda z rodiny Jana Kocourka č. p.172, která vedla tento „větrák“ ještě za první světové války do jeho zrušení po r. 1925.

Druhý větrný mlýn byl postaven ve stejné době mlynářem Františkem Sychou č. p. 216, který pozemek na stavbu získal od vrchnosti na pozemku „Strážka“, výhodném větrném místě. Tento mlýn byl občany málo využíván pro horší přístup k němu, než měl větrák nad dědinou. Tento mlýn shořel před světovou válkou /17. 5. 1887?/. Mlýnský kámen byl dlouhou dobu položen před domem č. p. 216. Stavební plocha tohoto mlýna je ještě do dnešních dnů v majetku Sychovy rodiny. Jedná se však jen o několik m², je na vrcholu Strážky, vlevo podle cesty, která vede od obce přes Padělky, Hrušky ke Stříteckému kříži.

Pramen: M.Lesová: Kobylský mlýn. In: Kobylí, dědina... Kobylí 2002, Rukopis K. Otáhal: Poznámky k dějinám obce - Kobylské mlýny. In: Toulky kobylskou minulostí I. Praha 2000.

Vybrala Radoslava Bureš Obadalová

Kobylští obchodníci – kupci

(dům č. p. 212 – Dvorce, Bauerův obchod)

Rodák Rudolf Bauer a jeho předkové

Letos 19. 7. uplynulo padesát let od úmrtí Rudolfa Bauera. Ale pojďme od začátku. Rod Bauerů v Kobylí založil Kašpar Bauer. Narodil se v r. 1811 na panském dvoře v Bořeticích na č. 1. Jeho otec František Bauer byl ovčácký mistr, ale ještě v r. 1811 umírá. Vdova Josefa Bauerová se svými dětmi Apolonií, Veronikou a Kašparem přichází do Kobylí do Dvorců a zde se v r. 1814 vdává za Jana Knoblocha. Všichni potomci rodu Bauerů žijí v Kobylí ve Dvorcích a jsou katolického vyznání.

Kašpar Bauer se v r. 1831 žení s Terezií, dcerou Jana Gregora, obchodníka se smíšeným zbožím na č. 212. Mají spolu čtyři syny a dvě dcery. I když jeho manželka Terezie v r. 1852 umírá po porodu syna Vincence, vdovec Kašpar se znovu neoženil. Jeho synové se naučili řemeslu. Antonín zůstal svobodný, vyučil se pekařem a asi v r. 1900 odjíždí do USA. Jan Bauer byl obuvník a s manželkou Marií žil na č. 165, do r. 1890 si postavil dům č. 368. Syn František zůstal svobodný a po smrti obchodníka Jana Gregora v r. 1857 převzal obchod. Dne 4. 10. 1869 byla v Kobylí otevřena Občanská záložna a František byl zvolen jednatelem.

Nejstarší Kašparův syn Jan byl sedlák a manželku Josefu si přivedl z Moravského Žižkova. Žili ve Dvorcích na č. 194. Měli dva syny a dceru. Syn Eduard po sňatku v Břeclavi odešel do Bořetic a potomci zde žijí dodnes. Druhý Janův syn Rudolf se oženil s Marií Vyhňákovou z Hustopečí.

V roce 1892 kupec František Bauer tragicky zahynul při převržení povozu v Bořeticích. Obchod po něm převzal synovec Rudolf Bauer. S manželkou Marií měli dva syny a několik dcer.

V knize Kobylí včera a dnes je na str. 112 vyfocen Bauerův obchod. Podle mého názoru je to foceno asi v r. 1904 a je zde obchodník Rudolf Bauer starší s manželkou Marií a ve stejnokroji synové Emil a Rudolf. Emil odešel do Brna, při sňatku v r. 1938 byl uváděn jako úředník poštovního spořitelny v Brně a kapitán v záloze pěšího pluku č. 43. Bylo mu již 37 let. Prvorozený syn Rudolf, narozen v r. 1899 zůstal svobodný a převzal po otci obchod se smíšeným zbožím.

Ve 2. polovině 20. století se na vesnicích budují velké nákupní obchody a malé rodinné obchůdky postupně zanikají.

Rudolf Bauer v lednu roku 1972 odchází do Domova důchodců v Jevišovicích, okr. Znojmo. Žil zde jen krátce, 19. července v den svých narozenin umírá. Je pochován v Brně na Ústředním hřbitově spolu s bratrem Emilem, jeho manželkou Žofíí a její rodinou. Čest jeho památce.

Marie Vrbasová, Jan Křížák
Prameny: MZA Brno, kroniky Obce Kobylí

Povídky z dědovy kapsy II

Jak mi vnukové uštědřili lekci, aneb jak jsem jako děda nepochodil

Věnoval jsem se jim doposud pohříchu málo, neřkuli vůbec. Čekal jsem, až odrostou a budou schopni vnímat má moudra.

Školou povinným vnukům jsem v rámci jejich prázdninového pobytu u nás nabídl výlet na Sázavu. Měli jsme tam chatu, vyrostly tam naše děti, a i naši vnukové tam občas pobývali. Před šesti lety jsme chatu prodali a koupili dům se zahradou v Praze. A tak jsem si řekl, že jim, a egoisticky zejména sobě, připomenu koutek světa a místa, která jsem miloval.

V hospodě "U Čerta" se změnila jen obsluha a ceny. Po dobrém obědě jsme vyrazili do lesa na moji oblíbenou a tradiční trasu, kde jsem věděl, kde budou babky, kde bude hřib panský, kde praváci, lišky či klouzkové. Pravda, vzhledem k suchu jsem neočekával, že nám hříbečkové budou sami skákat do košíku. Ale i kdyby byly podmínky pro houby příhodné, nemohli bychom najít nic.

Planiny, mýtiny, les totálně zdevastovaný těžbou a těžkou technikou. Z mých romantických zákoutí, kde jsem se s hříbečky doslova mazlil, nezbylo vůbec nic, a já tak přišel o první možnost se před kluky blýsknout znalostí mykologie.

„No nic, kluci, jedeme se podívat na naši chatu.“

„Ale dědo, to není naše chata – vždyť jste ji přece prodali.“

„Ano, prodali, ale tu chatu jsme budovali, udržovali, je tam spousta našeho potu, a hlavně spousta vašich i našich vzpomínek. Proto je v jistém smyslu stále naše.“

Sjeli jsme do údolí Sázavy k „naší“ chatě a zažili šok: Původní chata zmizela a nahradilo ji otrěsné chatové podnikatelské baroko – stavba pochybená vůči všem principům architektury a veškerého stavitelství, nerespektující velikost parcely, polohu, okolí. Všechno se ve mně sevřelo.

„Dědo, to přece není naše chata.“

Vzpomínka

Chtěl bych vzpomenout na našeho občana pana Rudolfa Šíbla, kterého jsem dobře poznal až po volbách do MNV v červnu 1981. Do té doby jsem o něm věděl jen, že učí na zdejší škole. V těchto volbách byl zvolen do funkce tajemníka MNV a tuto funkci vykonával až do příštích voleb v červnu roku 1986. Po těchto volbách byl i nadále poslancem a stal se předsedou Sboru pro občanské záležitosti až do voleb v listopadu 1990.

Pro jeho pracovitost a zodpovědnost se mezi námi velmi brzy vytvořil přátelský vztah. Díky tomu se nám snadněji řešily pracovní problémy, které mám naše práce přinášela. Také funkce předsedy SPOZ byla velmi důležitá, protože šlo o svatební obřady, vítání občánků, přijetí padesátníků nebo šedesátníků a jiné akce. Tady mi byl platným pomocníkem, když mě pro mou nepřítomnost ve svém volnu musel za-

„Ne, chlupci, to opravdu není.“

Uvědomil jsem si, že jsem podobnou situaci už zažil: Dětství a mládí jsem strávil u dědy a babičky ve vinařské vesnici Kobylí na Moravě v chalupě asi 7. kategorie. Posléze jsem odešel do světa a když mí pěstouni byli odvoláni na věčnost, matka chalupu prodala nějakému luftákovi z Brna. Po letech jsem našel odvahu, zaklepal na dveře naší chaloupky, představil se a požádal o možnost prohlídky. Všechno bylo jinak, vše přebudováno, vše přestavěno.

„Ne, řekl jsem si tehdy. Chci mít vše ve své mysli tak, jak to kdysi bylo.“

Tak jako tehdy v mé rodné chaloupce, tak i dnes na „naší chatě“ jsem si v plné nahotě uvědomil krutou pravdivost slov Herakleita z Efezu o tom, že nikdy podruhé nevstoupíš do téže řeky.

No, do této řeky už opravdu nechci vstupovat.

Z výletu na Sázavu jsem se vracel se smíšenými pocity. Kluci byli ale vcelku hodní, tak jsem jim velkoryse nabídl, že se večer mohou podívat na pohádku Byl jednou jeden král. „Je to podle pohádky Boženy Němcové Sůl nad zlato. Je tam hodně srandy, ale i pravdy a poučení a hrají tam pan Werich, Burian a další.“

A tak jsem jim pustil televizi a odešel. Po dvaceti minutách jsem se vrátil, abych viděl, jak to vnímají. No a v televizi neběžela Němcová v podání Wericha a Buriana, ale nějaký přiblblý americký sitcom. Nadechl jsem se k mravokárně přednášce o hodnotách, kvalitě apod., ale spolkl jsem to, neboť mi vytanula na mysli slova jiného moudrého člověka, který řekl: „Chceš-li spolehlivě otrávit své dítě, dej mu vypít notnou dávku vlastního štěstí.“

Tiše jsem zavřel dveře a odešel do svého budoáru popíjet své oblíbené letní rosé. Bylo ten den trochu trpké, neb jsem si uvědomil, že mi kluci udělili dvě lekce: V případě „naší“ chaty, že věci nelze vrátit a vracet a v případě pohádky, že naše hodnoty nelze našim následovníkům násilně nvcovat.

Jan Líčeník

stoupit. Celý SPOZ, hlavně jeho členky, byl ONV hodnocen jako jeden z nejlepších v okrese.

Přesto, že se v naší obci nenarodil, stala se mu domovem a jako dobrý občan obětoval mnoho svého volného času pro její rozvoj. Později, když už měl vážné zdravotní problémy, jsme se občas setkali při jeho procházkách. Tato setkání se pak protáhla často i do půlhodinové debaty a vzpomínání.

Teprve až nás opustil, jsem si uvědomil, že jsem mu vlastně nikdy nepoděkoval. „Rudo, jako kamarád a občan naší obce Ti za všechno, co jsi pro naši obec udělal, děkuji.“

František Sedláček
předseda MNV od června 1981 do konce listopadu 1990

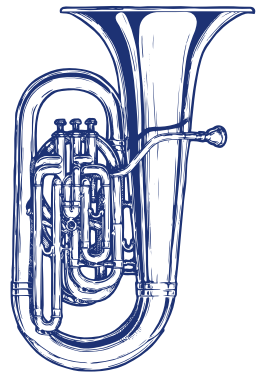
Lácaranka v roce 2022

Plesová sezona 2022 kopírovala plesovou sezonu 2021. Kvůli pandemii covidu jsme si s Lácarankou nezažili v nasmlouvaných termínech ani na jednom plesu. Světýlkem ve tmě se stala akce, kterou zorganizovali vinaři ve Velkých Pavlovicích. Cítili, že izolace, která v naší společnosti probíhala řízeně už druhým rokem, určitě není to pravé ořechové. A proto se rozhodli uspořádat ve vlastní režii soukromou společenskou akci. Jednalo se o večerní taneční zábavu v duchu vinařského plesu, a to atypicky ve čtvrtek 17. 2. 2022 v místní sokolovně. Vládní nařízení, které umožňovalo na této akci setkání pouhých 100 lidí porušeno nebylo, přípravný výbor v čele s velkopavlovickým vinařem Petrem Mikulicou, majitelem Vinařství Mikulica, zajistil, že do sálu byli vpuštěni pouze pozvaní účastníci.

Po částečném uvolnění covidové situace se rozhodla mládež v Morkůvkách a v Němčičkách uspořádat svůj krojový ples v náhradním termínu v měsíci březnu, na jehož konci proběhla také velmi vydařená krojová zábava v Kobylí. Od začátku května jsme už bez problémů zahráli na všech nasmlouvaných akcích. Bylo to setkání rodáků v Boleradicích, pouť v obci Stanoviště u Brna, májová zábava v Nikolčicích, soukromá oslava 70. narozenin v Popicích, svatba v Kovalovicích, večerní krojovaná zábava v Dolních Dunajovicích, babské hody ve Starovicích, Těšanech, Lažánkách a Pohořelicích. Hody opět jako každý rok – někde jeden, někde dva, někde všechny tři dny: Chudčice, Žatčany, Otnice, Kobylí, Boleradice, Němčičky, Popice, Šakvice, Velatice, Jiřikovice, Moravská Nová Ves, Hustopeče, Velké Němčice, Velké Pavlovice, Vranovice, Rohatec, Ivančice – Letkovice, Moutnice, Vrbice, Pozořice, Modřice, Velké Hostěrádky, Vnorovy, Bošovice, Mutěnice, hodky Velké Hostěrádky, štěpánská zábava v Kobylí. Zahráli jsme na festivalu DH Kubešova Soběslav, pěkné bylo odpoledne s dechovkou v Bělé u Luže i v Újezdu u Brna. Kulturní dům Hodonín nás pozval zahrát koncert v rámci 33. ročníku Seriálu koncertů dechových hudeb.

Na rozdíl od roku 2021, kdy nedošlo v řadách Lácaranky k žádné změně, v závěru roku 2022 se rozhodly ukončit svoje působení v kapele naše dvě zpěvačky Růžka a Kája Polominiový. Částečně z pracovních důvodů, ale určitě jejich odchod uspíšily neshody s některými členy Lácaranky. Tímto bych jim chtěl poděkovat za jejich několikaleté působení v našem kolektivu a za skvělé výkony, které v Lácarance podávaly. Ať se jim v dalším životě daří! Na volnou nohu odešel náš zpěvák Pavel Karlík, ovšem ten s námi na některých akcích bude dál jako zpěvák pokračovat. Jeho kolega Jožka Ovečka s námi zůstává.

Na facebooku jsme uveřejnili výzvu, aby se přihlásil ten, kdo by měl chuť začít s Lácarankou zpívat. Byli jsme překvapeni docela velkým zájmem, takže na našich hudeb-

ních akcích nyní postupně zkoušíme jednotlivé zájemce o zpěv. V závěru těchto prověrek si kapela sedne, vyhodnotí jednotlivé účinkující a kolektivně rozhodne, kdo se jí líbil nejvíce, kdo by mohl doplnit naše řady. K mé radosti si na jedné z našich akcí zkušebně zazpívala také Markéta Lanžhotská z Kobylí – a vůbec si nevedla špatně.

Vždycky přivítám účast nějakého Kobyláka na akci Lácaranky. Opět nám pomáhal na pozici trombonu Štěpán Gala, opakovaně s námi zpívala Eliška Rusňáková – oba z Kobylí.

Václav Hlaváček, což je kapelník DH Krajanka a šéfredaktor časopisu „Dechovka, to je naše“, mne opět požádal o malý článek do svého časopisu na téma hodové a muzikantské zážitky. Tady ho máte.

Co měly hody v létě 2022 z 90 % společného? Horko – opravdu místy život ohrožující vedro. Jednou za čas mi přistane v mailové poště pozdrav od pana Jiřího Volfa, hudebního skladatele a předposledního dirigenta Posádkové hudby Brno. Pošle nějakou notičku a vyměníme si vždycky pár slov. Zrovna po hodech v Němčičkách mi od něho přišel pozdrav, ve kterém mi přál hodně muziky a méně veder. Jelikož jsem byl po těch třech horkých dnech v Němčičkách úplně mimo, dovoluji si překopírovat moji mailovou odpověď.

Zdravím Vás, pane Volfe - a děkuji za noty. Omlouvám se za opožděnou odpověď, ale hráli jsme s Lácarankou na hodech v Němčičkách - sobota až pondělí, v tom vražedném horku za ty tři dny celkem 40 odehraných hodin a xxx nachozených kilometrů v tom jejich kopcovitém až horském terénu. Při mém věku skoro 60 let asistovaná sebevražda. Tak dneska jen polehávám a lehce vyřizuji potřebné záležitosti. A ptám se (se spáleným obličejem), jestli mi to ještě stojí za to - ta hrozná fyzická dřina. Nátiskově je to v pohodě - člověk cvičí, tak se i potom dobře hraje. Ale návrat ze sobotní zábavy ve čtyři hodiny ráno a následné vstávání v 7.00 - abychom stihli konec ranní hodové mše a potom zvaní po dědině se stárky až do odpoledne, 30 minut na stehno z kuřátka a už zase průvod neskutečným kopcem dolů a potom hned nahoru - měřeno v kilometrech - a pak podvečerní hraní pod májí - to už je balzám a večerní zábava - krásná oddechovka. No a finále v pondělí – opět šílený průvod dolů a pak nahoru - kyslíkový dluh s mžitkami před očima a potom už pohodové hraní a vítězný pocit - vydrželi jsme a přežili jsme to!

Nejzajímavější na tom je to, že ta řehole člověka pořád baví a až si odfrkne po neskutečných útrapách v tom pochodu do prudkého kopce, zase si libuje, jak mu to pěkně hraje a ladí a jaký má pohodový nátisk. Muzikanti jsou opravdu zvláštní sorta lidí, ale pro nás je to opravdu krásný koníček – vlastně kůň!

Tak to jsem se jen vypsal ze svých pocitů po tom šíleném trojboji. Ještě jednou Vám děkuji za noty a přeji hlavně hodně zdraví!

Pavel Svoboda

Myslím, že k tomu není co dodat.

Závěrem bych chtěl poděkovat za spolupráci obci Kobylí v čele se starostou Pavlem Kotíkem, dále všem našim sponzorům, zejména Vinařství Varmuža Kobylí, Vinařství Jarmila z Dolních Dunajovic, Ing. Janu Líčeníkovi z Prahy za překvapení v podobě peněžitého daru na rozvoj činnosti Lácaranky.

Do nového roku 2023 bych chtěl všem Kobylákům i přespolním, ale hlavně všem příznivcům dobré muziky už tradičně popřát vše dobré, hodně zdraví a ať se daří!

Za DH Lácaranka kapelník Pavel Svoboda

Kulturní akce

Co nás čeká do konce letošního roku a na začátku roku nového

2. 12. 2022 Tomáš Kočko & orchestr - sokolovna

4. 12. 2022 Mikulášská nadílka v kostele

7. 12. 2022 Česko zpívá koledy - muzeum

10. 12. 2022 Zpívání pod věží – prostranství u kostela

26. 12. 2022 Štěpánská zábava

Kobylští stárci, stárky a chasa Vás srdečně zvou na tradiční Štěpánskou zábavu spojenou s nesením koláča, která se koná v pondělí 26. prosince 2022. Sraz chasy, koláčníků a metlařů je v 17:30 hodin u kostela sv. Jiří. Začátek zábavy v sokolovně je ve 20:00 hodin. K tanci a poslechu hraje dechová hudba Lácaranka. Vstupné 150 Kč.

27. 12. 2022 Svěcení vína - sokolovna

15. 1. 2023 Dětský maškarní ples – sokolovna

28. 1. 2023 Hasičský ples – sokolovna

11. 2. 2023 Krojový ples

Kobylští stárci, stárky a chasa Vás srdečně zvou na Krojový ples, který se koná v sobotu 11. února 2023 od 20:00 hodin v místní sokolovně. Můžete se těšit na předtančení moravské besedy. K tanci a poslechu hraje dechová hudba Lácaranka.

18. 2. 2023 Ples sportovců – sokolovna

4. 3. 2023 Výstava vín – sokolovna

20. 3. 2023 Vítání jara lampionovým průvodem

Inzerce

**REALIZACE STAVEB
PROJEKČNÍ A INŽENÝRSKÁ ČINNOST**

**RODINNÉ DOMY ■ OBČANSKÉ STAVBY ■ PRŮMYSLOVÉ STAVBY
REKONSTRUKCE ■ ODSTRAŇOVÁNÍ STAVEB**

+420 773 587 154 / +420 721 669 599

WWW.DAKASTAVBY.cz

Kobylský kvartet pořádá
Benefiční koncert

kostel sv. Jiří v Kobylí
sobota 7. ledna 2023 v 17 hodin

**Host večera:
Cimbálová muzika Danaj ze Strážnice**

MUDr. Tomáš DEBEF
Praktický lékař v Kobylí

STAVEBNINY
VAJBAR

stillus
REKLAMNÍ AGENTURA

mediastrategy
accountability and efficiency in media communication

Zprávy z fotbalových arén

Kobylí/Bořetice - sdružená družstva mládeže

S končícím rokem máme za sebou podzimní polovinu soutěží družstev mládeže. Všechna družstva se hrála svá utkání v silně konkurenčním prostředí, které tak připravilo podívanou na dobrou soutěž s dobrým fotbalem a kvalitními výkony. I když nikde neatakujeme první příčku musím říct, že naši fotbalisté jsou v soutěžích kvalitním protivníkem s nepřehlédnutelným výkonem.

Nejvyšší soutěž z našich oddílových družstev hrají **dorostenci** pod taktovkou trenérů Ondřeje Kocourka a Jakuba Pazderky. Družstvo Kobylí/Bořetice je v I. třídě dorostu nováčkem. Po postupu z okresního přeboru v minulé sezóně tak byli všichni zvědaví, jak si náš tým složený převážně z mladších dorostenců, v této krajské soutěži povede. Soutěž začala již v polovině srpna a družstvo nemělo prostor na přípravu. Výsledky z prvních kol, kde navíc naráželi na papírové favority soutěže, tomu odpovídaly. Vysoké prohry znamenaly samotné dno tabulky. Čekalo se tak sedm dlouhých kol na první body a posun v tabulce směrem nahoru. Je pozitivní, že kluci neztratili motivaci a dokázali vystoupit se čtyřmi výhrami a jednou remízou na průběžné deváté místo. Navíc je v družstvu vidět dlouhodobý potenciál k ještě lepším výsledkům.

Starší žáci začali opravdu skvěle. Tři výhry na začátku byly doslova euforické. Jenže pak přišla studená sprcha z Velkých Bílovic, kde nás domácí družstvo doslova převálcovalo. Následovaly skvělá vítězství, například v Mikulově, kde ve velmi napjatém souboji naši v závěru otočili utkání, ale i smutné prohry jako poslední domácí zápas s Ivaní, kde se našim v podzimním terénu doslova nedařila hra. Třetí místo v tabulce si však držíme, ale myšlenka na postup se vzdálila se zvětšujícím odskokem právě Velkých

Bílovic o devět bodů. Starší žáci mají na starost trenéři Kryštof Řáčák a Josef Kaňa a druhou polovinu soutěže před sebou.

Mladší žáci s trenéry Jiřím Huslíkem a Pavlem Blažejem, hrají v tradičně velké skupině okresního přeboru, o které si trůfám tvrdit, že bývá většinou i herně celkem vyrovnaná. Letos je v soutěži zajímavé, že zde vystupuje mnoho hráčů přípravek ročníků, možná i převaha, a to u všech družstev v soutěži. Také naše kobylsko-bořetické družstvo jsme museli početně doplnit o fotbalisty z přípravy, abychom soutěž mohli vůbec hrát. Se sedmi vítězstvími, jednou remízou a čtyřmi prohrami se naše družstvo drží uprostřed tabulky, kde pět týmů má stejný počet bodů. Kluci předvedli výborné výsledky, když zvítězili nad velmi silným týmem z Hustopečí a uhráli remízu s družstvem z Břeclavi. Na druhou stranu nám zůstala hořká pachut' z prohraného utkání ve Starovicích, kde herně bylo naše družstvo v daleko lepší formě, a taky po posledním utkání v Břeclavi, kde nám domácí otočili dobře se vyvíjející zápas v závěru druhé poloviny.

Přípravky si také zvykaly na posouvání hráčů v ročníkových kategoriích. Vznikla tak nová družstva. Myslím, že výsledky přípravek jsou dobré. Máme mladé týmy, patříci, soudě podle účasti na turnajích, které se hrály mimo svou kolovou soutěž, v rámci okresního fotbalu, k těm lepším. Ale i výsledky v kolové soutěži okresního přeboru napovídají o kvalitě našich družstev. Starší příprava si zapsala 4 výhry, jednu remízu a čtyři prohry. Trenéři starší přípravy jsou Lubomír Dufek a Karel Kašuba. Mladší příprava hrající pod vedením Michala Dufka, Martina Huslíka a Pavla Odstrčila má na svém kontě šest výher a tři prohry.

starší žáci

Fotbalovou školičku (minipřípravku) se snažíme provozovat ve třech obcích: Kobylí, Bořetice, Vrbice. Snažíme se vytvořit podmínky pro pravidelné tréninky i pro účast dětí na utkáních, aby si zkusily fotbal, ale především, aby se děti dostaly do nějaké fáze budoucího přístupu a zodpovědnosti. Žel zde mírně narážíme na to, že minipřípravka je více o rodičích než o dětech. Účast na trénincích je docela důležitým základem. Když vidím dva trenéry a dvě děti na tréninku, říkám si, kde je problém? Tréninky minipřípravky jsou dlouhodobě dané, tak nevím, jestli se překrytí tréninku dalšími aktivitami nedalo nějak optimalizovat. Návštěvy obchodů, babiček, přátel se dají také posunout mimo časy tréninků a utkání. Je jasné, že malé děti bývají více nemocní, ale pobyt venku i přes horší počasí, při správném oděvu, spíše dítě do budoucna otuží. Dítě spíše onemocní ve škole než na hřišti. Je smutné, že máme ve třech dědinách více než třicet dětí v minipřípravkách a nejsme schopni pomalu vyslat družstvo se šesti hráči na turnaj, protože nikdo nemůže. Pevně věřím, že vývoj těch nejmenších se v budoucnu zlepší, a to si přeje určitě i tým trenérů v Kobylí Markéta Nováková, Vendula Zapletalová, v Bořeticích Pavel Odstrčil a na Vrbici Jiří Kubík.

U všech družstev nastala nebo nastane zimní příprava. Začali jsme využívat vnitřní sportoviště, a to především tělocvičnu v ZŠ a sokolovnu v Kobylí. Dorost a starší žáci trénují celou zimu venku, a to na umělce před školou. K vnitřním utkáním pak využíváme sportovní halu ve Velkých Pavlovicích. Na zimu máme naplánováno několik turnajů. Družstvo dorostu sehraje v Mikulově zimní ligu. Starší a mladší žáci mají v kalendáři hned čtyři turnaje OFS ve Valticích. Přípravky budou hrát dva turnaje ve Velkých Pavlovicích, které budeme pořádat v rámci klubu. Pro mi-

přípravka

nipřípravku nasmlouváme určitě přáteláky v tělocvičně v Kobylí. Chceme tak, aby všichni sportovci v oddíle zůstali aktivními i v tomto zimním mimosezónním období. Předpoklad začátku jarní sezóny je pro mládež 23. března 2023, ale to je v tuto chvíli ještě daleko.

Ted' je ten správný čas popřát všem našim fotbalistům, všem, kdo se okolo fotbalu v Kobylí, v Bořeticích či na Vrbici točí, všem, kdo na fotbal chodí, a taky všem, kteří nějakým způsobem tohle dění sledují a vnímají, skvělé užití si vánočních svátků a pevně nervy do nového časového prostředí...

Jiří Huslík

mladší žáci

TJ Sokol Kobylí – fotbal muži

podzimní sezóna 2022/2023

„A tým“ mužů dokázal dotáhnout nadějný start soutěže do úspěšného konce a po podzimu přezimuje na 1. místě bez ztráty bodu. I přes nižší úroveň soutěže, zapříčiněnou letní reorganizací soutěží, se jedná o počín, na který jsou hráči právem hrdí.

Cíl pro jarní sezónu je jediný. Udržet postupovou pozici i po konci jarní části soutěže a vrátit se po dlouhých letech do nejvyšší okresní soutěže.

Za splněním tohoto cíle se mužstvo sejde na konci ledna, kdy zahájí přípravu v domácích podmínkách. Zde je na

místě poděkovat Obci Kobylí a ZŠ Kobylí za poskytnutí tréninkových prostorů v zimních měsících. Na konci února mužstvo odjede na herní soustředění do Blanska, kde změříme síly se starším dorostem Blanska. Dalšími soupeři v přípravě budou Přibice (1.B třída), Bořetice (Okresní přebor Břeclav) a Ořechov (Okresní přebor Brno-venkov). Jarní část soutěže odstartujeme o víkend 18. - 19. 3. 2023.

Kolo	Zápas	Výsledek	Branky
1.	Kobylí – Popice	6:1	4x Inwald, Fridrich, Otáhal
2.	Brumovice – Kobylí	2:7	Šebesta, Chytka, Vařák, Štika, vlastní, Otáhal, Redek
3.	Kobylí – Klobouky	3:2	Fridrich, Inwald, Chytka
4.	Velké Němčice „B“ - Kobylí	4:11	3x Novák, 2x Otáhal, 2x Štika, 2x Inwald, Fridrich, Chytka
5.	Uherčice – Kobylí	0:5	2x Štika, Kovář, Otáhal, Chytka
6.	Kobylí – Velké Pavlovice „C“	10:0	4x Štika, 3x Inwald, Novák, Fridrich, Otáhal
7.	Starovice - Kobylí	1:4	2x Fridrich, Štika, Chytka
8.	Kobylí - Pouzdřany	7:1	3x Štika, Fridrich, Otáhal, Chytka, Kovář
9.	Horní Bojanovice - Kobylí	1:7	3x Štika, 2x Chytka, 2x Fridrich
10.	Kobylí - Diváky	7:0	2x Štika, Novák, Vařák, Chytka, Inwald, Benda
11.	Šitbořice - Kobylí	3:4	2x Chytka, 2x Štika
12.	Kobylí – Rakvice/Zaječí „B“	6:0	2x Novák, Fridrich, Štika, Otáhal, Fridrich
13.	Velké Hostěrádky - Kobylí	1:5	2x Štika, 2x Otáhal, Fridrich

Tabulka III. třídy sk. C po podzimní části soutěže:

	Tým	OZ	V	R	P	Skóre	B
1.	Kobylí	13	13	0	0	82:16	39
2.	Popice	13	11	1	1	37:11	34
3.	Klobouky	13	9	0	4	36:18	27
4.	Brumovice	13	9	0	4	41:33	27
5.	Starovice	13	8	0	5	39:20	24
6.	Velké Pavlovice „C“	13	7	2	4	30:25	23
7.	Pouzdrňany	13	6	2	5	28:30	20
8.	Velké Němčice „B“	13	6	0	7	30:44	18
9.	Šitbořice	13	5	2	6	32:24	17
10.	Hustopeče „B“/Horní Bojanovice	13	4	2	7	25:35	14
11.	Rakvice/Zaječí B	13	2	1	10	20:46	7
12.	Velké Hostěrádky	13	1	3	9	15:41	6
13.	Uherčice	13	1	2	10	8:52	5
14.	Diváky	13	0	3	10	11:39	3

Nově vzniklé „B mužstvo“ bylo vytvořeno ze širšího kádrů současného mužstva, doplněného o hráče z blízkého okolí (Vrbice, Bořetice, Němčičky) a hráče, kteří dovršili věkový limit pro dorosteneckou kategorii.

Tým se prezentoval slušnou hrou, bohužel některé dobře rozehrané zápasy se nepodařilo dotáhnout k bodovému zisku, a tak 8. místo po podzimní části je lehce za očekáváním.

Cílem v jarní sezóně bude rozvíjet hráče, kteří obnovili svou činnost v létě nebo přišli z dorostu a dostat mužstvo do hry o 5. místo, které by v příštím roce mělo zajistit start ve III. třídě.

Mužstvo má stejný program zimní přípravy jako „A tým“, v generálce na jarní část sezóny se tým utká s Ořechovem „B“. Jarní část soutěže odstartuje o víkend 18.-19.3.2023.

Kolo	Zápas	Výsledek	Branky
1.	Kobylí „B“/Vrbice – Drnholec	1:5	Štika
2.	Strachotín – Kobylí „B“/Vrbice	1:1	Vajbar
3.	Kobylí „B“/Vrbice – Pavlov	5:1	3x M. Tesař, Šalášek, Kocourek
4.	Velký Dvůr – Kobylí „B“/Vrbice	0:2	Rozsypal, Šalášek
5.	Dolní Dunajovice – Kobylí „B“/Vrbice	2:1	Chytka
6.	Kobylí „B“/Vrbice – V. Pavlovice „B“/Starovičky	0:3	
7.	Bavory - Kobylí „B“/Vrbice	3:0	
8.	Kobylí „B“/Vrbice – Pasohlávky/Ivaň „B“	4:0	M. Tesař, O. Tesař, Havlík, Soukop
9.	Klentnice - Kobylí „B“/Vrbice	0:1	M. Tesař
10.	Kobylí „B“/Vrbice – Pohořelice „B“/Cvrčovice	0:1	
11.	Perná - Kobylí „B“/Vrbice	2:2	2x Šalášek
12.	Kobylí „B“/Vrbice – Milovice/Zaječí „C“	3:3	2x Fridrich, Štika
13.	Přibice „B“ - Kobylí „B“/Vrbice	1:6	4x M. Tesař, O. Tesař, Šalášek

Tabulka III. třídy sk. B po podzimní části soutěže:

	Tým	OZ	V	R	P	Skóre	B
1.	Velké Pavlovice „B“/Starovičky	13	11	2	0	69:10	35
2.	Drnholec	13	11	2	0	55:4	35
3.	Bavory	13	8	5	0	51:11	29
4.	Pohořelice „B“/Cvrčovice	13	9	2	2	52:17	29
5.	Strachotín	13	7	3	3	44:28	24
6.	Dolní Dunajovice	13	7	1	5	31:17	22
7.	Přibice „B“	13	6	2	5	18:34	20
8.	Kobylí „B“/Vrbice	13	5	3	5	26:22	18
9.	Pavlov	13	3	3	7	26:42	12
10.	Milovice/Zaječí „C“	13	3	2	8	27:44	11
11.	Perná	13	3	1	9	16:50	10
12.	Velký Dvůr	13	2	2	9	15:41	8
13.	Pasohlávky/Ivaň „B“	13	2	0	11	13:72	6
14.	Klentnice	13	0	0	13	11:62	0

Za mužská družstva v podzimní části startoval následující kádr:**Brankáři:** Dominik Bařina, Jan Veverka, Jiří Benda, Michal Zich, Miloš Vala**Hráči do pole:** Adam Fridrich, Adam Kadlec, Daniel Šebesta, David Kocourek, Dominik Eliáš, Filip Vajbar, Jan Sovadina, Jakub Herzán, Jakub Mazánek, Jakub Novák, Jakub Otáhal, Jan Kovář, Jiří Šalášek, Josef Havlík, Josef Suský, Kamil Redek, Martin Juras, Matěj Štika, Michal Tesař, Michal Varmuža, Ondřej Tesař, Ondřej Popovský, Ondřej Zeman, Patrik Kunc, Patrik Šorš, Pavel Blažej, Petr Bureš, Petr Coufal, Petr Soukop, Petr Vykydal, Slavomír Vařák, Tomáš Inwald, Tomáš Rozsypal, Viktor Zálešák, Šimon Chytka.**Trenéři:** Kryštof Račák, Michal Zich**Realizační tým:** Jiří Huslík, Michal Kocourek, Svatopluk Horák, Zdeněk Otáhal

Michal Zich

SPOLEČNOU CESTOU

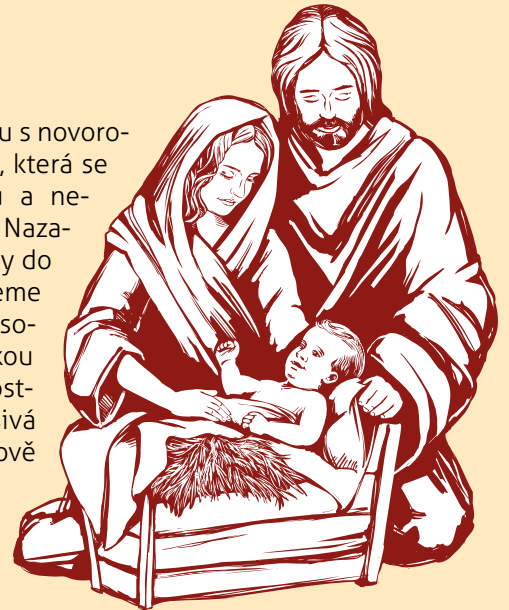
Vánoční zamyšlení

Všichni se těšíme na vánoční pohodu, klídek, na plné stoly jídla a pití, na stromeček s dárky. Ale když se zamyslíme, **jaké opravdu byly první Vánoce pro Marii a Josefa**, tak to nebyla žádná legrace.

Zkusme si představit, že kvůli sčítání lidí, které nařídil císař v Říme, se musel Josef s Marií vydat na dost dalekou cestu z Nazareta do Betléma zrovna v době, která se jim vůbec nehodila. Jet na oslu je nepředstavitelně nepohodlné i pro zdravého mladého muže, natož pro křehkou ženu ve vysokém stupni těhotenství. Představme si tu starost a obavy, jak zvládnou cestu, kde se ubytují, zda se stihnou vrátit, aby se dítě narodilo doma. Uvažme, jak složité asi bylo tehdy v Betlémě zařídit alespoň to nejnnutnější k porodu - teplou vodu, soukromí a další věci. A pak ten neklid kolem narozeného děťátka, ten sběh lidí. Nakonec návštěva králů-mudrců a taková míra zájmu, že se Josef rozhodne bezodkladně odejít, protože další pobyt v Betlémě je přímo pro narozeného Ježíše nebezpečný. A představme

si tuto další cestu s novorozeným Ježíškem, která se podobala útěku a nevedla domů do Nazareta, ale do ciziny do Egypta. Domysleme i to, jak asi zapůsobila na mladičkou maminku a starostlivého otce děsivá práva o Herodově zákroku proti betlémským dětem, které byly zabity.

A uvažujme též o velkých vnitřních dramatech sv. Josefa, muže, který se těšil na běžně se odvíjející rodinný život a byl postaven před fakt, že jeho snoubenka je těhotná. Jak asi bylo Marii čekající na jeho reakci? Jen blázen mohl by toto nazvat idylou. **Je to obrovské lidské a zároveň i Boží drama.**

Tak, jak se odvíjí náš život, promlouvá k nám tento vánoční příběh různě. Jinak ho vidíme v dobách klidných a šťastných, jinak v dobách těžkých, jinak v mládí, jinak ve stáří, jinak ve zdraví, jinak v nemoci, jinak když nám někdo blízký odejde. Ale vždy k nám vánoční příběh mluví. Proto je třeba vždy se do něho podívat a poctivě se postavit před tuto velkou Boží zvěst.

Vánoce jsou vždy štědré svou zvěstí, protože Bůh přichází mezi nás a záleží mu na každém člověku. **Vánoce jsou vždycky nové** a vždy mluví k našemu životu. Pokaždé nám připomenou něco jiného. Jednou nám připomenou potřeby nuzných a zdůrazní tím i naše štěstí, podruhé nám dají posilu v těžkostech a připomenou nám, že vzájemná láska a láska Boží je bohatstvím, které převáží náš smutek a těžkosti.

To se ovšem stane jen tehdy, když se jako pravdivě žijící lidé setkáme s Boží pravdou lidského příběhu svaté rodiny. **Tehdy totiž do našeho srdce vstoupí mír a uslyšíme andělský hlas zvěstující pokoj lidem a slávu Boží.**

Přeji všem požehnané Vánoce a šťastný nový rok 2023.

P. Tomáš Čaha

Betlémské světlo rozzáří Kobyly

Před Vánocemi skauti pravidelně přivázejí z Betléma světlo, jímž pak místo od místa rozsvítí domácnosti po celém Česku. Toto světlo má zpřítomnit radost a pokoj, který pramení z narození Krista. Právě On se stal „světlem světa“, které svítí nejen do temnot zimních večerů, ale i do našich životů a často tragických událostí lidských dějin. Má rozsvítit, rozzářit to dobré, co je v nás. Přináší naději, že i sebemenší světylko rozsvítí každou tmou.

JAK SI JEJ POŘÍDIT?

Letos betlémské **světlo vyjde do kobylyských** ulic mezi nás. Kdo bude mít zájem, může si přinést a zapálit svíčku od tohoto světla, kterou si pak odnese domů. Kdo nebude mít svíčku po ruce, přinese si alespoň lucernu nebo sklenici a kalíšek se světlem dostane zdarma.

KDY A KDE JEJ NAJDU?

V pátek 23. prosince od 15h – 18h na dvou stanovištích:

- u prodejny Coop
- v předsíni kostela

Pokud to nestihnete, můžete si odpálit svíčku s betlémským světlem v kostele ještě na Štědrý den od 9 – 15 hod. dopoledne. Je to také hezký tip, jak strávit s dětmi dopoledne v tento sváteční den.

Přejeme všem radostí a světlem Božím prozářené sváteční dny.

kobylští farníci

Vánoční bohoslužby 2022 v Kobyly

24. 12.	Štědrý den-20.30
25. 12.	Slavnost Narození Páně - 11:00
26. 12.	Svátek sv. Štěpána - 11:00
31. 12.	Sv. Silvestr Na poděkování za uplynulý rok - 16:30
1. 1. 2023	Slavnost Matky Boží Panny Marie - 11:00
6. 1.	Slavnost Zjevení Páně (Tří králů) - 17:00
8. 1.	Svátek Křtu Páně - 11:00

Práce na komunitním centru

V termínu započala přestavba komunitního centra a zdárně pokračuje (foto je ze 6. 11. 2022).

Dá-li Bůh a bude příznivé počasí, do Vánoc by měla být stavba pod střechou. Potom budou pokračovat práce ve vnitřních prostorech. V další čísle Zpravodaje vás budeme dále informovat a snad již bude znám termín dokončení.

Farní rada

Děkovná mše za úrodu

18. 9. 2022 jsme děkovali při mši svaté za úrodu během nedělní mše svaté... Během proseb spojených s obětním průvodem děti přinášely: chléb, ovoce, zeleninu, obilí, hrozny, víno, květiny, ale i koláče... Na konci mše otec

Tomáš všechny přinesené dary posvětil a děti je pak rozdávaly lidem. A nejen nejrůznější plody jsme si odnesli domů, ale i požehnání pro čas vinobraní určené malým i velkým vinařům.

Soňa Čejková

Misijní kavárna

Misijní kavárna je v kobylské farnosti už tradiční akce, která se koná každý rok na misijní neděli (3. neděle v říjnu). Tento rok se ale pastorační centrum přestavuje...naštěstí ale pohotově zareagovali manželé Kaszperovi a uspořádali misijní kavárnu u nich na dvoře. A bylo dobře, moc dobře - u kávy, čaje i dobrého kousku koláče nebo buchty, ale hlavně v milé společnosti úžasných lidí. A stejně skvělý byl i výtěžek kavárny - 6100 Kč na účet neziskové organizace Mary's meals.

...že jste v Misijní kavárně ještě nebyly? Tak to o hodně přicházíte. Příležitost navštívit ji budete mít zase příští rok.:-)

Soňa Čejková

Pozvánka na 1. postcovidový společný ples farností

Zveme vás na ples farností, který letos proběhne **v kulturním domě na Vrbici** v pátek **20. ledna 2023** od 20 hodin. K poslechu a tanci bude hrát **dechová hudba Sokolka**. Vstupenky se budou prodávat v předprodeji v kostelích od ledna nebo na místě samém. Svozový autobus bude zajištěn

Na sklonku roku 2022 děkujeme všem, kteří se zapojili do dění v naší farnosti a přispěli ke zdaru všech akcí.

Farní rada

Víkend v Osové Bítýšce

Byli jsme o víkendu na nádherné faře v Osové Bítýšce. Celý víkend nám chystali program a prováděli nás Anežka a Jirka. Hráli jsme spolu pohybové i stolní hry, modlili se a pomáhali s prací. Tenhle nádherný víkend jsem si užila. Také bych chtěla poděkovat strýci Martinovi Novákovi, který tohle celé zorganizoval. Moc se těším na další takový víkend.

- Zorka Kovaříková

Jak už psala Zorka, byli jsme na víkend na faře v Osové Bítýšce. Fara byla krásná a Anežka, Jirka a ostatní byli opravdu dobrý tým. Vždy byli připraveni pomoci, kdybychom něco neměli nebo potřebovali. Mě osobně se tady líbily hry a program, který měli vždy skvěle připravený. Také mě zaujalo, že na faře měli svou vlastní kapli, kam se kdykoliv mohl jít kdokoliv pomodlit, nehledě na čas. A také nás naučili plno dalších způsobů, jak se modlit. Samozřejmě tam byl i úžasný kolektiv dětí a myslím, že za všechny můžu říct, že bychom se tam s radostí zase někdy vrátili.

- Rozálie Nováková

ŠK ZÁKLADNÍ KOBYLÍ

Zimní radosti

Vzbudím se a už mě přepadá smích,
z toho jak venku krásně padá sníh.
Půjdu ven, tati, mami, dnes budete doma sami.
Kolem krku šálu dlouhou, trvalo to chvilku pouhou.
Žádný mráz mě nezaskočí, koukají mi jenom oči.
Vezmu boby nebo sáně, posadím se rychle na ně.
Zavolám si kamaráda, velká to bude sranda.
Rychle z kopce sjedeme, do stromu snad nevjedeme!
Potom se jít domů zahřát, nebo to sjet ještě dvakrát?
Půjdu radši ke krbu, tam se celý zahřeju.

Vilém Veverka

Žijeme sportem

NAŠI ZASE PRVNÍ!

Dne 12. 10. 2022 se opět uskutečnil **Pohár škol okresu Břeclav ve fotbale**. V semifinálovém turnaji, který proběhl, stejně jako loni, v Rakvicích, obsadili naši hoši opět první místo. Zajistili si tak postup do finálového turnaje, který se bude konat na jaře 2023.

Reprezentovali nás: Ondřej Ostřížek, Jan Rymeš, Samuel Lauterbach, Matěj Grégr, Nicolas Dávid, Jan Kurečka, Dominik Tesař, Šimon Buchta, Matyáš Dufek, Prokop Chytka, Vít Svoboda, Lukáš Mikulica a Matyáš Hanák.

Eva Doležalová

FLORBAL

V úterý 15. listopadu se naše děvčata zúčastnila okresního finále ve florbalu, které se konalo v tělocvičně Gymnázia Břeclav. Šest družstev starších žákyň bojovalo nejdříve ve dvou tříčlenných skupinách systémem každý s každým a poté křížmo o postup do finále. I přes bojovný výkon v zápase se ZŠ Slováká, kde nám chyběl jen kousek štěstí, se nám nepodařilo postoupit do bojů o finále.

V kategorii mladších děvčat se turnaje zúčastnila 4 družstva. Po dvou vítězstvích a jedné remíze rozhodlo skóre o našem vítězství a postupu do krajského kola, které se koná 24. 11. v Blansku. Krásným bonusem k našemu vítězství bylo vyhlášení naší nejlepší hráčky a střelkyně, Nely Kulíškové, za nejlepší hráčku turnaje.

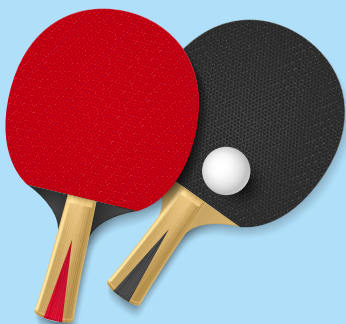
Alena Sovadinová

OKRESNÍ KOLO DRUŽSTEV VE STOLNÍM TENISE

Pro skvělý výsledek si zajely naše sedmačky do Břeclavi. Ve složení Sára Zítková, Barbara Ovesná a Iva Kovářová vybojovaly 2. místo.

OKRESNÍ KOLO VE FLORBALU

Naši šestáci a sedmáci se zúčastnili velmi těžkého turnaje. Soutěžilo zde 11 týmů. I když si medaili nepřivezli, mají spoustu zážitků a nasbírali cenné zkušenosti na příští rok. Nejlepšími střelci byli Ondřej Ostřížek a Simon Pešout.

SPORT LIFE

V pátek 4. listopadu prožili sedmáci krásný den. Vyjeli si na brněnské výstaviště, kde v tu dobu probíhal sportovní veletrh. Měli zde možnost vyzkoušet si běžné i netradiční sporty, soutěžit o ceny, podívat se na exhibiční vystoupení, potkat se a vyfotit se známými sportovci, moderátory, youtubery. Největší zájem byl o GAME ZONE, pavilon plný nejnovějších počítačových her a nových aplikací. Bylo to dopoledne plné zábavy a také nevšedních zážitků.

Milena Horáková

Naše dojmy z nové školy

Přechod z prvního stupně na druhý, změnit školu a k tomu ještě dojíždění, to není jen tak. Jak se s tím vším vyrovnali naši noví šestáci?

Ve škole v Kobyli se mi líbí. Nejvíce jsem se těšil na nové spolužáky, na novou třídu a na velkou tělocvičnu. Ještě se mi líbí, že chodíme o přestávce ven, to na Vrbici neděláme. Moje nejoblíbenější předměty jsou čeština, tělocvik a informatika.

Jan Herzán

V nové škole v Kobyli se mi líbí. Poznal jsem tu hodně nových kamarádů, s kterými je zábava. Tělocvična je velká a je lepší než naše na Vrbici. Jsou tady hodní učitelé a učitelky. Těšil jsem se na fyziku, tělocvik a pracovní činnosti, které mě hodně baví. Dojíždění z Vrbice do Kobyli je ale hrozné. Pořád se s někým mačkat. Když jsem tu byl poprvé, málem jsem se ztratil.

David Vajbar

Je velký nezvyk vstávat tak brzy, abych stihla autobus, ale jízda autobusem mě baví. A ze všeho nejvíc mě baví odcházet ze školy. Na prvním stupni jsem musela chodit do družiny, někdy mě i bavila. Tady už do družiny nechodím. A jsem ráda. Je dobré, že se tady můžeme přihlásit do jakéhokoli kroužku. Já chodím do florbalu a do náboženství.

Nela Kulíšková

...Také se mi líbí, že budeme mít němčinu, protože můj strejda mě chce vzít do Německa. Mám to tu ráda, i když jsem teprve pár týdnů. Chodím do kroužku vaření a kresby a už umím kreslit plechovku a džbán.

Lucie Krčmářová

Ve škole se mi líbí hodně, ale na minulé škole se mi líbilo víc. Naše škola byla menší, tak je to nezvyk. Těšila jsem se na matematiku, obědy a na přestávky. Líbí se mi tady, protože je nás tady víc než 7. Netěšila jsem se ale na to vstávání a na to, že budu jezdit autobusem. Na to, jak jsem se netěšila na moji třídu, tak je moc fajn. Vrbečáci už jezdí k nám a my k nim.

Veronika Lejsková

V nové škole se mi moc líbí, i když je velká oproti škole na Vrbici. Je tady velká tělocvična. Ale co je úplně jiné tak že tady jsou učitelky i učitelé. Máme mnohem víc hodin než v 5. třídě a nové předměty - fyziku, dějepis, občanku, přírodopis a zeměpis. V zeměpisu jsme spojené holky z áčka a běčka. Zatímco holky mají zeměpis, kluci mají tělocvik v té obří tělocvičně. Hodně mě baví výtvarka. Vždycky sedím s kamarádkou Aničkou a nasmějeme se.

Adéla Pavlů

Líbí se mi tady. Dobře se tu vaří, a jsem rád, že jsou tady dílny a kuchyňka. Je to tady mnohem větší. Ale zase prostory ve třídě jsou menší. Nejsou tady ani křesla na odpočinek o přestávce. Baví mě si připravovat pokusy do fyziky a také matematika a zábavné početní hry a tělocvik, kde zkoušíme

hrát různé hry. A nesmím zapomenout na pracovní činnosti, kde pracujeme se dřevem a vyrábíme, co chceme. My s kamarády třeba vyrábíme ptačí budku. A v informatice mě nejvíce baví, když jsme na počítači a nemusíme nic psát a nic vymýšlet. Hlavně když u toho nemusím přemýšlet.

Adam Veselý

...Máme dobrého třídního učitele. A konečně také vlastní skříňky. Obědy jsou dobré, ale jsou tu velké fronty. Líbí se mi pracovní činnosti, přírodopis a tělocvik. V pracovních činnostech už neděláme jenom z papíru, ale i ze dřeva. V tělocviku hrajeme třeba i přehazku nebo házenou. A v informatice máme hodně počítačů.

Matyáš Hasík

V 5. třídě jsme měli jenom paní učitelky a ve třídě koberec a nějaké hry. Tělocvična tam byla malá a měli jsme málo předmětů. Nejvíc mě bavil přírodopis a tělocvik. Na matematiku a češtinu jsme měli paní ředitelku. V Kobyli je to lepší, jelikož máme větší tělocvičnu a více předmětů. Jsou tu i páni učitelé. Nejraději mám informatiku, přírodopis a tělocvik. Máme tu i lepší obědy než na Vrbici.

Jakub Hublík

...Taky jsem se sem těšil, že nebudou domácí úkoly, jak mi vyprávěly sestřenice. Ale teď dostáváme úkoly z matematiky, češtiny i angličtiny.

Šimon Havelka

Než jsem sem nastoupila, aspoň jsem věděla, do čeho jdu, protože jsem tu měla sourozence. Měla jsem trochu stres, ale nakonec jsem zjistila, že zbytečně. Že se nám teď střídají učitelé, to mi zas tak moc nevadí, aspoň máme změnu. Hodiny jsou moc zábavné, s učiteli je sranda. Je dobré, že tu máme své skříňky, protože v Bořeticích se nám často ztrácely věci, a navíc šatna tam byla moc malá. Zábavná je taky cesta do školy autobusem s kamarády.

Kateřina Novotná

V této škole se mi líbí o trošku víc než v Bořeticích. Vyhovuje mi střídání učitelů, to jsme v Bořeticích neměli. Je dobré, že tu zvoní, protože učitelé nemůžou hodinu přetáhnout. Tahle škola je moc velká, ze začátku jsem se tu nevyznala, ale už si to pamatuju. Chvilku jsem si zvykla, že je nás ve třídě víc, ale už jsem si zvykla a je to dobré. Moc jsem se těšila na obědy a jsem mile překvapena, jak moc jsou dobré.

Anna Šebestová

V této škole se mi moc líbí, ale ve škole na Vrbici to bylo o trochu lepší. Nejvíc jsem se ale těšila na to, že budu mít svou vlastní skříňku, protože u nás na Vrbici máme šatnu. Také mě hodně zajímalo, jací budou noví učitelé. Je to dobré. Jsem hodně ráda, že už na oběd nemusíme chodit do školky, protože vždycky hrozně dlouho trvalo, než se všichni oblékli, a my jsme měli hlad. Těšila jsem se ale i na nové spolužáky, protože jsem se chtěla skamarádit. Doufám, že se mi tu bude pořád tak moc líbit.

Lucie Varmužová

Podzim v družině

Podzim většinu z nás okouzluje paletou překrásných barev. Ale ne všem je dopřáno tu krásu vidět. O co přicházejí, jak je těm, co nevidí? To jsme si vyzkoušeli v říjnu.

Listopad je ten správný čas, kdy se seznámit s patronem myslivců a myslivosti- svatým Hubertem. Pobesedovali jsme si o něm a také o zvířatech v lese i na polích. V rámci tzv. Svatomartinského týdne jsme se věnovali svatému Martinovi. Tradice, zajímavosti, skládky, luštěnky, kvízy, výtvarné tvoření- tím vším jsme si ho připomněli.

Velmi vydařené bylo odpoledne, kdy jsme vyzvali rodiče: „**Mami, tati, pojď si se mnou hrát!**“

Už jste někdy ochutnali **pečené kaštiny**? My ano. Stačilo zajít na školní zahradu, posbírat je, upéct a ochutnávka mohla začít. Mňam! Cítíte, jak voní?

Co se skrývá v krabici? Za touto zábavou jsme museli vyrazit na sběrný dvůr. Paní Alena Barcalíková nám tam připravila plnou krabici věcí, které jsme měli správně vytrídít. Zvládli jsme to výborně a radost jsme tak měli my i paní Barcalíková. Jako poděkování jsme jí přinesli malý dáreček- kytičky vyrobené z PET-vršků, aby to na sběrném dvoře bylo hezčí.

Dušičkové párty aneb vzpomínky nám zůstanou... Nejprve jsme společně zašli na hřbitov pozdravit své blízké a zavzpomínat na ně. Vyrobili jsme si k tomu i maličké duchy-„dušičky“, které jsme si navlékli na prst. Ve škole jsme se pak pěkně vyšňořili, vzájemně se namalovali a zábava mohla začít...

Příprava na advent. V pondělí 21. 11. jsme si s paní „květinářkou“ Ludmilou Coufalovou a spolu s rodiči zahráli na aranžéry a vytvořili si ty nejkrásnější vánoční dekorace, jaké jsme dovedli.

Vychovatelky ŠD

Halloween

Na Halloween do školy
neberem si úkoly.
Všichni přišli v kostýmech,
pohled na ně vyrazil nám dech.
Spatřili jsme čarodějnice, rytíře a draky,
duchy viděli jsme taky.
Vprostřed třídy veliký stůl,
místo jedné nohy starý kůl.
Na něm velká hostina,
která tu obvykle nebývá.
Učitelka nás přivítala,
všechny kostýmy ocenila.
Potom otevřela tabuli,
vykřikla a skácela se k zemi.
Na tabuli velký pavouk je namalovaný,
proto měla učitelka oči tak vykulený.
Halloween jsme si víc mohli užít,
jak bez té sanitky jsme se mohli obejít.

V. Skokanová, L. Kalvachová,
S. Tomanová, D. Dobrovolná

Hamlet v Radosti

Po dlouhé době, jež nepřála téměř nikomu a ničemu, tedy ani kulturním aktivitám, jsme se konečně zase mohli vypravit do divadla. Vybrali jsme si Shakespearova Hamleta. Vzhledem k zaměření divadla Radost na školní mládež šlo o netradiční pojetí. Ve škole jsme si potom o Hamletovi povídali a představení hodnotili. Návštěva divadla nám byla též inspirací k zamyšlení. Zažili jsme v Radosti radost? Jaké to asi je být hercem? A hlavně jsme si položili onu známou hamletovskou otázku. V roli diváků byli naši osmáci a devátáci. Zde jsou jejich postřehy a úvahy.

V úterý 27. září jsme byli se školou v brněnském divadle Radost. Představení se jmenovalo Hamlet on the road. Příběh pojednával o kočovném loutkovém divadle, ve kterém hráli příběh Hamleta. Zajímavé, ale bylo to, že příběh se prolínal s životy těch kočovných herců.

Aneta Grabková

...Bylo tam víc dějových linek, ale pochopila jsem, že hra pojednává o dánském princovi Hamletovi, který se snaží najít vraha svého otce a nakonec zjistí, že je to jeho strýc, který si vzal jeho matku. A Hamlet se rozhodne, že otce pomstí. Nakonec všichni umřou, protože se otráví.

Ocenila jsem výkony herců, protože to nemají vůbec jednoduché hrát a zpívat před tolika lidmi.

Sára Horáková

...Děj byl velmi zajímavý a poutavý, i když také složitý. Někdy jsem se v tom opravdu nevyznala. Části, které nebyly tak složité, ovšem byly poučné, zábavné a k zamyšlení. Rozhodně nelituji, že jsem do divadla jela. Obdivuji také práci herců, kteří si dali velkou práci s tím, abychom se vžili do děje

a na chvíli zapoměli na okolní svět. Mé oblíbené scény, které také povzbuzují k zamyšlení, jsou například ty, když se Hamlet rozhoduje, že nezabije Claudia při modlitbě, ale počká, až bude páchat nějaké zlo. Nebo když Hamlet přemýšlí, jestli ho má vůbec zabít, protože pak by i on sám byl vrah. Hudba se mi také velmi líbila. Příjemně mě překvapilo, že hudba a zpěv nebyli předem nahrané, ale herci zpívali a hráli naživo. Mohli jsme vidět například basu, flétnu a další nástroje, někdy velmi netradiční. Třeba kosti nebo lebku. Ale i s takovými nástroji dokázali zahrát krásnou písničku.

Lucie Kalvachová

Zažil jsem radost v Radosti?

Ano, ale bylo by lepší, kdyby tam nebyly ty loutky. Herci hráli velmi hezky. Všechny postavy měly zajímavé kostýmy a kromě Ofélie a Gertrudy také zvláštní bílé masky s červenými vzory. Ofélie a Gertruda měly jen červené tváře. Nejvíce se mi líbily písničky, u kterých jsem si někdy připadala jako na muzikálu. Byl to skvělý zážitek.

Daniela Dobrovolná

...Herci předvedli výborný výkon. V některých chvílích jsem se musel zamyslet, protože jsem nechápal děj příběhu, ale to je v pořádku. Nejvíce se mi líbilo zpracování veškeré hudby- té, kterou hráli herci na pódiu, i té v zákulisí. A samozřejmě ozvučení. Diváci a celková atmosféra, to byla paráda. Děkuji za super výlet.

Vilém Veverka

...Představení se mi líbilo, co jsem od něj čekal, to jsem dostal. Kostýmy byly moc hezké, herci předvedli skvělé výkony. Nijak mi nevadilo, že samotný příběh o Hamletovi byl těžší na pochopení. Sice se jednalo o tragédii, ale byla podána zábavně. Publikum bylo také skvělé, a proto vládla v divadle parádní atmosféra. Zkrátka celý výlet byl moc fajn.

Jan Michna

...Bylo to dobré, nejvíce se mi líbily scény, kde se bojovalo. Nejlepší postava byl hrobník. Bylo mi ho líto, protože musel kopat hodně hrobů. A hudba byla skvělá. Líbily se mi melodie písniček a taky scény s loutkami, přišlo mi to vtipné. Nejlepší pocit jsem měl, když jsme mávali rozsvícenými mobily v mlze, kterou pouštěli na jeviště i do hlediště.

Štěpán Hájek

Ano, ale bylo tam toho i hodně k zamyšlení. Dobře jsem se pobavil, ale také zamyslel nad zlem a pomstou. Myslím, že páchat zlo a mstít se, to se nikdy nevyplácí. Herci hráli a zpívali výborně a myslím, že jsme i my byli výborné publikum.

Jan Kurečka

...Od divadla jsem čekal méně, protože vstupenka byla levná. Ale představení se mi líbilo, a to kvůli osvětlení, kulisám, hereckým výkonům, vtipným dialogům a hudbě. V Radosti se mi také líbil interiér divadla. Nábytek mi přišel útulný, sedačky pohodlné a byl tam zajímavý strop.

Daniel Horáček

...Bylo to pěkné, po letech zase jednou sedět v divadelním sále. Co jsem od představení očekávala? Vlastně nic. A byla to bomba plná různých emocí, nálad, zpěvu a tance. Ofélie a Hamlet nádherně zpívali, všichni hráli na různé nástroje. Nejlepší za všech herců byl hrobník.

Nicol Janglová

Co jsem od představení očekávala? Myslela jsem si, že to bude nějaká blbost a v první části to tak dokonce i vypadalo. V další části mě to ale začalo bavit a musím říct, že mě to i překvapilo. Hráli tam na různé nástroje a zpívali. Byla tam i spousta vtipných scén. Z herců se mi asi nejvíce líbili Ofélie, Hamlet a hrobník. Ofélie i Hamlet krásně zpívali, ale hrobník byl prostě nejlepší. Skoro nic nedělal, jen párkrát promluvil, ale to, co řekl, stálo za to. A nejlepší byl konec. Sice tam všichni umřeli, ale byla tam taková krátká párty. Zpívaly se písničky, blikala světla a to nejlepší byla pára, která se rozběhla po celém sále. Bylo to moc fajn, hlavně jsme tam byli jako třída, takže jsme se rozhodně nenudili.

Veronika Mlýnková

...Je lehké být hercem? Já si myslím, že je to někdy lehké, někdy těžké. V dnešní době je hercem skoro každý. Třeba člověk doma brečí a ptá se sám sebe, co dělá špatně, naopak na veřejnosti je jako pozitivní člověk bez problémů. Někdy to dělám taky...

Anna Kučerová

Být, či nebýt?

...Nikdo neví, co by se dělo, kdybych tu nebyl, ale nejspíše by měli rodiče někoho jiného a já bych byl třeba nějaké zvíře. Ale dokážete si představit někde mrznout na ulici, shánět si potravu a bát se nějakého dalšího predátora? Já si sebe představit nedokážu.

Tomáš Haman

...Otázka, která by si zasloužila více pozornosti. Spousta lidí nechápe, jaké mají štěstí, že jsou vůbec na tomhle světě. Zdraví lidi chtějí páchat sebevraždy, ale nepřemýšlí nad tím, že mají rodinu a kamarády, na které se mohou obrátit. Nejen při úspěchu, ale i ve špatných chvílích. Rodiče je přece nevychovali pro to, aby to při sebevětším problému vzdali. V situacích, kdy se ptáme sami sebe, zda má cenu ještě vůbec žít, musíme myslet spíš na to, skrz co jsme šťastní. Musíme myslet na rodinu, přátele a na věci, co nás naplňují a dávají nám chuť žít. Když odejdeme z tohoto světa, tak odejdeme, ale co ti ostatní? My už tu nebudeme, takže nám to bude jedno. Ale ostatním můžeme hodně ublížit.

Szczepan Kaszper

... toť otázka. Každá strana má své výhody a nevýhody. Kdybych nebyl, tak bych nemusel nic řešit, ale zase naopak bych si nemohl užít zábavu, čas strávený s rodinou, kamarády a dokonce i ve škole. Sice mě vůbec nebaví, ale chodím tam rád. Každá strana má plno výhod a nevýhod, ale když si uvědomím, o co bych přišel, vybral bych si raději možnost BÝT.

Vít Svoboda

Na tuto otázku bych asi neuměl odpovědět, protože mě zajímá, co je po smrti, a jestli vůbec něco je, ale zároveň chci tady být a něco zažít.

Prokop Chytka

Řekl bych, že určitě být. Já jsem rád, že jsem, protože můžu rozdávat víc radosti. Jak dospíváme, začínáme přemýšlet o tom, čím bychom chtěli být a jaké je naše poslání. A také sníme. A sny bychom si měli určitě plnit. Když si splníme alespoň jeden, najednou dostaneme novou energii, která se vždy hodí do nových akcí, začneme posouvat laťku výš a výš. Život je jako jedna velká horolezecká stěna a může také přijít i nějaký ten pád a my si řekneme, si že to nemá smysl. V těchto chvílích je potřeba se znova zvednout a začít znovu.

Lukáš Mikulica

...Někdy si říkám, možná by bylo i lepší nebýt, ale pak si uvědomím, jaké lidi mám kolem sebe. Být je vlastně super. Zažiješ spoustu zábavy, plno úspěchů, srandu s kamarády a mnoho dalšího. Na to ale navazuje otázka „Jaké by to bylo nebýt?“ Někdy si říkám, že i fajn. Pokazíte test ve škole, hádáte se s rodiči a následně si to vyčítáte, ztratíte vztah s kamarádem nebo kamarádkou, na kterém vám vážně záleželo, nebo třeba úmrtí v rodině. Všechno má svá pro i proti. Život je jako houpačka, a proto si myslím, že tuto otázku si vždycky pokládat budeme.

Jan Marek

Myslím, že si snad každý alespoň jednou v životě tuhle otázku položil, ale moc lidí odpověď nenašlo. Říkám si, že kdybych nebyla, jestli to něco změní. Ano, ovlivnilo by to rodiče, kteří nám ten život dali, taky kamarády, kteří byli zvyklí nás vídat. Ale jinak? Co kdybych vůbec nevznikla? Ovlivnilo by to nějak svět? Nejspíš ne. Ale na druhou stranu, co když někdy v budoucnu udělám něco významného, něco, co někomu zachrání život? Nebo něco, co zachrání svět, vyřeší světový problém? Myslím si, že v každém je něco dobrého. Že každý může zlepšit svět třeba jen tím, že podrží kamaráda

nebo i někoho úplně cizího ve špatné chvíli. A třeba mu tím zachrání život. Naše existence může zlepšit existenci druhých. Možná v budoucnu budeme známým vědec, co vymyslí lék na rakovinu, nebo kosmonaut, co najde život na Marsu. Nikdy nevíme, co jednou dokážeme. Ale naše existence může být třeba i důvodem něčeho úsměvu. Co když jsme pro někoho osobou, kvůli které vidí důvod žít, díky které ráno vstane s dobrou náladou? Takže určitě BÝT. Protože nikdy nevíme, kdy naše existence pomůže, aby i jiné existence BYLY.

Bára Čiháčková

Já už mám jasno...

Také letos v této době, jak se už stalo v naší škole tradicí, navštívili deváťáci Úřad práce v Břeclavi, aby získali představu či inspiraci ohledně možností dalšího studia a uplatnění na pracovním trhu. Někteří ovšem mají jasno a ve své volbě se jen utvrdili. Následující řádky mohou být také pro někoho inspirací.

Vždy mě bavilo cestování, poznávat nové věci i nové věci se učit. Už od mala je mým snem procestovat a poznat celý svět. Nejspíš to mám po tátovi, který mě taky přivedl k hotelové škole. Obor hotelnictví - turismus na hotelové škole jsem si vybrala proto, že si myslím, že mi tyto možnosti poskytnou. Naučím se cizí jazyky, práci s lidmi a jsou zde i možnosti zahraniční praxe. Zahraniční praxe je tříměsíční záležitost. Je v období prázdnin a nejen, že si vyzkouším, jak to funguje v práci, ale vydělám si i peníze a zlepším jazyk. A třeba poznám i nové přátele. Takže si myslím, že je to skvělá věc, kterou bych si stoprocentně chtěla vyzkoušet.

Určitě bych v tomhle oboru chtěla pokračovat dál, vystudovat na letušku. Umožnilo by mi to cestovat, pracovat s lidmi i slušné peníze. Jen ta moje výška mi trochu brání. Na letušku musí být člověk vysoký, aby dokázal zavřít zavazadlový prostor, a já mám pouhých 160 cm. Ale tak třeba se ještě vytáhnou, kdo ví?

Kdyby mi nevyšla letuška, tak by mi určitě nevadilo pokračovat v hotelnictví, protože práce v hotelu, nebo dokonce jeho vedení či vlastnictví by mi nevadilo.

Po střední škole bych si chtěla ještě udělat nástavbu kuchař, číšník, protože mě baví experimentovat s jídlem, ale i klasicky vařit, takže se určitě chci naučit co nejvíce v tomto oboru. Myslím si, že možností mám hodně a nudit se nebudu. Teď už je jen na osudu, kam až mě zavede.

Barbora Čiháčková

Hezky nám to šlape...

Je to již třetí školní rok, co pořádáme turistický kroužek a pomalu se z něj stává tradice. Také proto se mne hned začátkem září někteří pravidelní oddíloví turisté ptali: „Kdy už dostaneme přihlášky na ten turisták?!“. Nakonec se nám podařilo první školní pololetí sestavit dva oddíly, které navštěvovali žáci 3. -7. ročníku. Ano, navštěvovali. Sezónu jsme již ukončili. A co jsme všechno zažili? I přes to, že se jedná o nejdelší trasu, dali jsme si oddech na farmě Ovčí terasy, kterou zbožňujeme! Také jsme pozorovali labutě na ornitologické pozorovatelně na mokřadech, u pískovcové skály jsme se za dozoru tamního stáda koz učili střílet s luky a šípy. Musím však říct, že jsme byli velice zklamaní z toho, že jsme se již nemohli občerstvit v lesním baru, který nám vždy nabídl mnoho dobrot. Na Lácarech jsme si to však vynahradili a připravili si piknik. S oddílem starších žáků jsme se také podívali na kobylskou rozhlednu a zavítali i k sousedům na Vrbici. Turistickou sezónu jsme zakončili návštěvou klokaního výběhu. To byl zážitek! No řekněte, kolikrát se vám v životě stane, že si můžete jít pohladit klokany?

Žáci z mladšího oddílu však nemusí zoufat, vše si vynahradíme v jarní sezóně!

Michaela Černá

Račte s námi do pohádky...

Ke konci minulého školního roku psali šestáci jako slohovou práci pohádky. Dáváme jim prostor až nyní, v předvánočním čase, ke kterému pohádky neodmyslitelně patří. Určitě i proto, že mívají dobrý konec a dodávají nám aspoň na chvíli tolik potřebný optimismus a víru v to dobré. Všechny následující pohádkové příběhy jsou poučné a šťastný konec mají. Nám všem nelze než popřát, aby tomu tak bylo i v opravdovém životě...

Čmelák Kimi a včelka Lili na výletě

Žila byla jednou jedna včelka jménem Lili a ta měla kamaráda, který se jmenoval Kimi. Byli to opravdoví kamarádi. Znali se už od narození.

Lili se jednou rozhodla, že se vydá na výlet. Utíkala to oznámit Kimimu. „Ahoj, Kimi, nechceš se se mnou vydat na výlet?“ Chvilí přemýšlel a váhal, ale řekl: „Dobře, půjdu, když jsi moje nejlepší kamarádka.“ Lili vybuchla radostí. A šli si nachystat batohy. Vzali si s sebou velkou spoustu jídla, baterku, provaz, dečku a polštář.

A vyrazili. Letěli přes pole, přes louku a přes les. Když je začala bolet křídélka, chvíli si odpočinuli. Ale to už se

setmělo. Rozhodli se, že si ustelou. Z batohů si vydělali polštář, dečku a baterku. Oba se trochu báli, ale noc přežili. Další den ráno byli odpočatí a vyrazili do města. Ve městě jim to tak krásně vonělo, že neodolali a vlétli do jednoho z obchůdků. Bylo tam opravdu moc sladkostí, tak si trochu vzali do batohů. Vatu, lentilky a čokoládu. A vyrazili zpět domů. Ale koho nepotkali? Sršně Tonda s jeho partou. Opravdu se lekli. Tonda na ně zakřičel: „Vy mrňata, co tu děláte? Tohle není místo pro vás.“ A na svou bandu zavolal: „Na ně!“ Lili a Kimi jim chtěli uletět, ale nestihli to. Sršni už byli kolem nich. Začali do nich strkat, potom kopat, natrhli Lili křídélko, až zakřičela bolestí. A natrhli jí ještě nožičku.

Naštěstí kolem nich letěl čmelák, jejich strýc. Zavolal na ně: „Hej, jste snad malé děti, že se perete?“ Tonda a jeho parta se lekli a uletěli. „Jé, ahoj Lili a Kimi, co tu děláte? Proč jste se prali?“ zeptal se. Lili začala vyprávět a při tom jí strýc zachraňoval nožku a křídélko, protože měl u sebe v batohu včelí lékárničku. Pak strýc a Kimi pomohli Lili odkulhat se domů. Jsou přece kamarádi a kamarádi si mají pomáhat. A tak výlet dobře dopadl.

Anna Mikulicová

Jak Čmelda a Brumla udělali radost

Jednoho dne koupila maminka u paní Housenky svým dvěma klukům čmeláčkům hrnečky na štávičku.

Když je Čmelda a Brumla uviděli, mohli na nich oči nechat. Chtěli je hned vyzkoušet, tak se radostně rozletěli na louku, kde rostla mateřídouška. Radost jim ale dlouho nevydržela. Uviděl je zlý škvor Honzík. Čmeláčci si s ním chtěli hrát, tak k němu vzlétli. To ale neměli dělat! Honzík se zeptal, zda si může jeden hrneček na chvíli půjčit. Čmeláčci chvíli váhali, ale když jim škvor slíbil, že jim ho hned vrátí, souhlasili. Honzík ho chňapl a už byl pryč. Čmelda a Brumla začali za ním volat, ať jim hrneček vrátí, ale marně. Začali plakat. Najednou paní Housenka něco zaslechla a uviděla, jak pod ní někdo utíká se známým hrnečkem. Hodila na něj svoji kuklu a Honzíkovi hrneček vzala, aby ho vrátila čmeláčkům. Ti v tu chvíli přestali plakat. Zato Honzík začal. Přál si mít taky takový hrneček. Když čmeláčci uviděli, jak je smutný, tak Brumlu napadlo, že by se s ním přece jen mohli o jeden hrneček podělit. Čmelda nakonec souhlasil. Honzíkovi řekli, ať si utře slzy, a jeden hrneček mu darovali. Honzík se omluvil za své ošklivé chování a hezky jim poděkoval. Začalo se stmívat a všichni se spokojeně vydali domů.

Natálie Kouřilová

První výprask

Byl jednou jeden malý lesní mravenec jménem Kuba. Žil v malém mraveništi na zahrádce Děrgerových se svými několika sourozenci, kamarády a spoustou dalších mravenců. Se svými kamarády chodil každý večer do domu Děrgerových pro něco k jídlu. Starší mravenci říkali, že je to moc nebezpečné, ale oni neposlechli a taky na to doplatili.

Jednou večer šel zase Kuba se svými kamarády Aloisem a Bartoškou do domu Děrgerových. Vylezli do otevřeného okna a zamířili ke spíži. „Poberte, co můžete,“ šeptl Kuba. Tak se dali do práce. Najednou přišel táta Děrger do spíže a rozsvítil světlo. Okamžitě si všiml malých mravenců. Ti začali utíkat, co jim síly stačily, ale vtom už tu je táta Děrger zpátky i s botou a sprejem na hmyz. Mravenci utíkají, táta sprejuje. Nemůže se trefit. Běží za nimi s botou v ruce. Rozhlíží se všude kolem, ale mravenci nikde. Táta práskl botou a sprejem o zem, něco zamumlal a odešel. „To bylo o fous,“ řekli mravenci jednohlasně. A honem běželi zpět do mraveniště. Tam už na ně čekali starší mravenci. „Kde jste byli?“ „Měli jsme o vás strach!“ „Navrhuj, aby dostali nějaký trest!“ ozývali se jeden po druhém.

Hned druhý den ráno, po výprasku, už Kuba s Aloisem i Bartoškou pomáhali odnášet jídlo do mraveniště. Byl to jejich první výprask a první trest.

Natálie Hasíková

Sloník Toník

Byl jednou jeden slon jménem Toník, kterému byl sotva měsíc a už byl sám. Neměl rodiče ani příbuzné. Jeho tatínek zemřel v boji s lovcem, maminka jednou odešla pro potravu a už se nevrátila. Sloník žil chvíli sám, naprosto netušící, co má dělat.

Jednoho dne, když bloudil sám někde v pustině, uslyšel nějaké podivné zvuky. Připomínaly chození, ale trochu tišší. Začal se bát. Jak tak kouká kolem sebe, uvidí, jak na něj někdo něčím míří. A ten někdo říká: „Neboj, jen to bude chvíli bolet a pak už to bude dobrý.“ Sloník to ani nestačil vstřebat a lehl na zem. Po hodině se probral v úplně neznámém prostředí. Vypadalo to jako nějaká klec. Toník se začal rozhlížet a uviděl někoho spát opodál. Ukázalo se, že je to také slon. Vzápětí jim přišli dát krmivo. Po jídle objevil Toník ceduli s nápisem Zoologická zahrada. A uvědomil si, že tam bude po zbytek svého života. Po dvou týdnech k němu přidali dalšího slona, se kterým si vůbec nerozuměl, protože byl starý. Následně ho přeřadili do jiné klece k nějaké slonici, která mu připadala docela povědomá. Šel se s ní seznámit. Podle jejího vyprávění o svém životě zjistil, že on sám v životě té slonice hraje také roli. A přišli na to, že jsou rodina. Úplně ho přestalo zajímat, že bude zavřený v kleci a že je v novém prostředí. Byl šťastný, že jeho maminka žije a že ji našel.

Eliška Raidová

O skřítku Ňufíkovi a jeho kamarádech

Za devatero řekami a za devatero horami byla jedna chaloupka a v ní žil skřítek Ňufík. Žil sám a vypadal jako člověk. Moc rád četl knížky.

Jednoho dne se probudil a řekl si: „Půjdu do knihovny a půjčím si novou knížku.“ Šel přes hory, lesy a louky, až došel do knihovny. Půjčil si knížku Dobrodružství v lese. Hned ji otevřel a začal číst. Začetl se tak moc, že byl unavený a nemohl dojít ani domů. Tak se rozhodl, že pojede autobusem. Našel si tam dva nové kamarády, Piškota a Karla. Taky vypadali jako lidi a taky rádi četli knihy. Tak si celou cestu povídali. Ňufík napadlo, že by mohli bydlet spolu, protože ani jeden neměl rodiče. Piškot a Karel souhlasili. Tak vystoupili z autobusu a šli k Ňufíkovi domů.

Po roce, co tam bydleli všichni spolu, Piškota a Karla napadlo postavit si rybník. Ale Ňufíkovi to neřekli. Zatímco spal, Piškot a Karel šli stavět rybník. Vykopali díru a čekali, až do ní naprší. Až tam napršelo, rozhodli se, že se půjdou vykoupat. Jenže nevěděli, že neumí plavat. Tak tam oba skočili a začali se topit, křičet a plácet sebou. Nikdo je nemohl zachránit, protože tam nikdo nebyl. Ale naštěstí je Ňufík uslyšel, rychle vstal a začal je hledat. Oni pořád křičeli. Konečně je Ňufík zahlédl a rychle za nimi utíkal. Pomohl jim z vody ven a řekl: „Nikdy neskákejte do vody, když neumíte plavat!“ Tak se Piškot a Karel poučili a už tam nikdy neskákali, dokud se nenaučili plavat, a v chaloupce žili spolu až do smrti.

Adéla Perlíková

O dvou rybářích

Byli jednou dva kamarádi, rybáři Ondra a Pepa. Rádi spolu chodili na ryby, vždy chycené ryby pouštěli a chovali se k nim hezky. Také sbírali odhozené odpadky v okolí rybníka.

Jednou se stalo, že klukům zabrala obrovská ryba, která div že nezlomila prut. Ondra začal navíjet, ale ryba

okamžitě přestala tahat a oni si mysleli, že se háček vytáhl. Ale ryba plula sama od sebe k břehu. Byla nádherná. Vylovili ji a začali jí vytahovat háček. Ryba promluvila: „Za to, že se u rybníka dobře chováte, vezmu vás na dno rybníka.“ A kluci na to: „Ale my neumíme dýchat pod vodou jako vy ryby.“ „Ale umíte, jen se nadechněte,“ řekla ryba. Kluci poslechli a najednou se otevřela voda a začala bouřka. Ryba je vedla tajemnou vodou, kluci byli nadšení. Viděli tam i ryby, třeba kapří rodinku, starého sumce a štiky. Ryba jim řekla, že všechny rybníky jsou pod vodou propojeny. A Pepa se hned zeptal: „Takže, když je tento rybník od brumovského rybníka vzdálený pět kilometrů, tak pod vodou je to jen deset metrů?“ „Ano,“ řekla ryba.

Ale na břehu to nebylo tak dobré, přišlo a bouřilo. Začali je hledat jejich rodiče. Dojeli k rybníku, ale kluci nikde. Zavolali na policii, aby je hledala. Policisté však našli jenom jejich prut, a proto zavolali potápěcí jednotku. Nenašla nic.

Ryba klukům řekla, že to nikde a nikomu nesmí prozradit, a tak je zavedla do brumovského rybníka, aby je nikdo neviděl vycházet z vody. Šli se podívat domů, ale doma nikdo. Večer se vrátili rodiče. „Kde se tu berete?“ zeptali se celí šťastní, že jsou kluci doma. Ti rychle přemýšleli, jak to vymyslet, aby rybu neprozradili. Ondra řekl: „My jsme nakonec šli na brumovský rybník, protože tam to více bere.“ „Tak proč jsme tam našli váš prut?“ Pepa na to: „Já jsem ten prut půjčil kamarádovi Frantovi.“ Tak se z toho dostali a rybu neprozradili.

Pokud nebudete dělat nepořádek u vody, třeba vás taky někdy nějaká ryba s sebou vezme na dno rybníka.

Ondřej Kňůr

Tři rady

Byl jednou jeden král a ten byl líný. Království, které mu vládl, se nedařilo, a proto byl smutný. Přemýšlel, jak království znovu postavit na nohy. Nevěděl si rady, tak se zeptal své dcery Aničky. „Roznes do celého království zprávu, že kdo ti nejlépe poradí, tomu mě dáš za ženu,“ řekla. Králi to přišlo jako dobrý nápad, a tak učinil, co mu dcera pravila.

Z celého království přišli muži svobodní, ženatí, chudí i bohatí. Zpráva se donesla i ke třem bratrům. K nejstaršímu Pavlovi, mladšímu Mirkovi a nejmladšímu Honzovi. Bratři se na sebe podívali a v duchu si řekli: „Princezna bude moje!“ A tak se vydali na cestu. Po dvou dnech cesty se ocitli u královského dvora. Chtěli vejít dovnitř, ale pan vrátný je nechtěl pustit. „Pust' nás dovnitř, jdeme si pro princeznu!“ „Soutěž skončila,“ odmítal je vrátný. „A kdo vyhrál?“ pravil Honza. „Nikdo,“ na to vrátný. „No vidíš, chceme tvému království pomoci.“ Vrátný neodpověděl a otevřel bránu. Bratři se zaradovali a pokračovali ke králi. „Pane králi, jdeme vám poradit,“ řekl Mirek. Ale pan král se zamračil a řekl: „Soutěž skončila!“ „Chceme vám jen pomoci,“ řekl Pavel. Král chvíli přemýšlel a pravil: „Inu, pojďte.“ Nejprve šel na řadu Pavel. Řekl: „Když mi dáte dceru za ženu, dobře vám poradím.“ „Nejsem hlupák, mladíku! Odejdi!“ Mirek si poskočil, stoupl si

před krále a řekl: „Udělejte mě králem. Budu vládnout moudře.“ Král ale zavrtěl hlavou a řekl, že nebude dávat království někomu, koho nezná. „Nejmladší!“ volal král „Pojď sem! Co ty mi poradíš?“ Honza byl ze tří bratrů nejmoudřejší. Dostal nápad. „Řekl jste, že neuděláte králem někoho, koho neznáte. Tak učinite svou dceru královnou.“ „To je úžasný nápad! Za to, že jsi mi dal tu nejlepší radu, dám ti dceru za ženu.“

Král učinil, jak pravil. Honza si vzal princeznu Aničku za ženu. Stali se králem a královnou a vládli moudře. Království se dařilo jako nikdy jindy. A Honza a Anička spolu žili šťastně až do smrti.

Vítězslav Blaha

Namyšlená princezna

Za devatero horami a devatero řekami žila hezká princezna, která byla namyšlená a chamtivá. Nikdo ji neměl rád, ale jí to nevadilo. Uměla i pořádně nadávat. Nadávala pořád na to, jaké má rodiče, kam se to přistěhovali, že v okolí není žádný hezký princ, že všichni jsou tady hnusní a tlustí. Začalo to vadit i kouzelníkovi z vedlejší říše.

Když jednoho večera šla princezna spát, kouzelník ji unesl. Princezna se probudila ve velkém zámku, před sebou uviděla kouzelníka a ten řekl: „Za to, že jsi tak nadávala, tě proměním ve starou zrezavělou židli! A může tě vysvobodit jenom ten princ, který si na tebe sedne.“ Jak to dořekl, princezny se stala stará židle. Vypadalo to jako snadná podmínka. V takovém velkém paláci při různých plesech si bude určitě chtít sednout nějaký princ. Aby to však princezna neměla tak snadné, kouzelník do místnosti přičaroval dalších deset krásných pozlacených židlí.

Jak plynul čas, místností prošlo mnoho princů, ale ani jeden si nesesl na starou židli. Jednou do zámku přijel princ na bílém koni. Byl skromný, hodný a sedl si na tu starou židli. V tom okamžiku bác na zem. Místo židle tam stála krásná princezna.

Po téhle zkušenosti princezna už nikdy namyšlená nebyla. Chodila každý den navštěvovat kouzelníka a děkovala mu za to, že ji proklel. Díky němu našla krásného prince. Ted' spolu žijí na zámku, mají krásné děti, a pokud nezemřeli, žijí tam dodnes.

Sofie Kolková

Jak vznikl déšť

Za dob velkého sucha, kdy ještě nikdo neznal déšť, a když se voda vypařila, tak už se nikdy nevrátila, žil, byl jeden slon. Nebyl tak veliký jako ostatní sloni, a proto si z něho dělali srandu a posmívali se mu. Malého slona to trápilo a byl smutný.

Jednou si slon vyšel na procházku. Tu uslyšel jakési tenoučké pištění: „Co to asi může být?“ Rozhodl se, že to zjistí. Šel po sluchu a najednou uviděl strom, ze kterého tekla míza, ale něco malého tam bylo přilepené. Podíval se blíž a spatřil maličkou vílu, jak pláče. Zeptal se jí: „Proč pláčeš?“ A víla na to: „Ále, letěla jsem hledat potravu, sedla jsem si sem a už nemůžu pryč.“ Slon jí nabídl pomoc. Jemně ji uchopil do svého dlouhého chobotu tak, aby jí nepomačkal křídla. „Hej rup“, a víla byla venku.

Víla slonovi z celého srdce děkovala a řekla: „Kdybys mi nepomohl, tak bych tady možná zemřela. N a oplátku ti daruji hrstku vílího prášku, díky kterému můžeš dočasně létat. Slon poděkoval a zeptal se: „A jak se vlastně jmenuješ?“ „Jsem Grutilka, víla Grutilka.“ S těmito slovy se vznesla, z pytlíčku vytáhla hrstičku vílího prášku a rozsypala ho na slona. Slon se začal vznášet pořád výš a výš, už byl skoro nad korunami stromů, ještě se rychle rozloučil s Grutilkou a letěl dál a dál.

Z výšky bylo všechno tak malinké. Začalo se mu to líbit. Vznesl se až k mrakům a usadil se na jeden obzvláště načechraný mráček. Shlížel dolů na zemi a pozoroval, jak si zvířátka hrají. Ale po chvíli se ucítil, že začíná být těžší. Pomalu se mráčkem propadal, jelikož kouzelný vílí prášek začal docházet. A po pár vteřinách se slon úplně

propadl a padal. Už si myslel, že je to jeho konec, když tu najednou se objevila víla Grutilka a pronesla zaklínadlo: „Čtverce rámy huf.“ Tím přičarovala slonovi křídla. Ten se najednou zastavil ve vzduchu a zjistil, že z nebe padají kapky vody. Uvědomil si, že je to asi díky tomu, že strčil do mnoha mraků. Všechna zvířátka na zemi byla nadšená, konečně se mohla pořádně napít. Proto víla Grutilka řekla slonovi: „Ted' máš křídla, proto ti svěřím důležitý úkol. „Vždy, když bude na zemi sucho, přiměješ mraky, aby se rozplynuly a změnily se v déšť.“ Slon úkol s radostí přijal. A svou práci vykonává poctivě.

Od té doby nebývá tolik sucho a živočichové na zemi mají co pít.
Doubavka Kočková

Hádejte s námi...

Popis předmětu formou hádanky dostali jako úkol sedmáci.

Ráda si hraju jak s dětmi, tak s dospělými, můžu být plastová, dřevěná i kovová. Můžu mít jakoukoli barvu, ale nejčastěji dvě. Většinou bývám velká asi jako kulička hroznu, ale kulatá rozhodně nejsem. Měkká taky nejsem, zato mám na sobě puntíky. Když se ztratím mým barevným kamarádům, jsou úplně bezradní. A taky miluju počítání. *puntíků mám 21, vzoreček povrchu mého těla je: $S=6 \times a \times a$

(HRACÍ KOSTKA) Barbora Obadalová

Když se na mě dívají lidé, vidí buď sebe, nebo vidí to, co se skrývá za mnou. Když spadnu, většinou se rozbiju. Jsem obvykle zaprášená a před velkými slavnostmi mě lidé umývají.

(ZRCADLO) Ondřej Ostržek

Lidé mě můžou vlastnit, nebo jen vypůjčit v místnosti, která je určena jen mně a mým sourozencům. Ne každý mě má rád, ale jsem šťastná, když mě někdo otevře a vidí ukrytou spoustu příběhů, které jsou občas napínavé. Když už nikoho nezajímám, předá mě jiné osobě, nebo jen tak vyhodí.

(KNIHA) Barbora Blahová

Skoro každý člověk mě potřebuje. Dávám teplo a světlo. Abych mohl fungovat, potřebuji dřevo, a proto mě někteří lidé nemají rádi. Prý do mě jen sypou peníze. A jednou za rok mého kamaráda Komína čistí kominickou štětkou.

(KRB) Ondřej Kňůr

Je po mně pojmenovaná doba v pravěku, bylo mnou nahrazeno dřevo okolo hradu, protože nehořím, můžu být stejně velký jako hora, ale také můžu být níže než oceán. Jsem všude na povrchu i pod ním.

(KÁMEN) Martin Sedlák

Mám ráda věci na rovinu. Hlavně mě nenechte dlouho stát na jednom místě. Málokterý chlap to se mnou umí. Kličkuju mezi knoflíčky. Kdo jsem?

(ŽEHLIČKA) Adéla Michnová

Sabina Otáhalová

Jsem hebký, příjemný na dotek a většinou chlupatý. Velmi oblíbený u dětí, pro některé nepostradatelný. Když se ztratím, tečou slzy, a když se zase najdu, jsou šťastím bez sebe. Mám různé podoby-zvířátko, ovoce, postavu z pohádky.

(PLYŠÁK) Dominika Václavíková

Když prší, jsem špinavá a mokrá. Ale jednou za čas, většinou na nějaký svátek, mě umyjí a vyleští. Do domu vnáším světlo, a když se otevřu, tak i zimu nebo čerstvý vzduch a v létě i teplo.

(OKNO) Sára Procházková

Vidíš skrz mě ven i dovnitř, v zimě i v létě, ve dne i v noci, akorát v noci je to horší, protože zevnitř mě zakrývají, aby je v noci nerušilo krásné měsíční světlo. Zloději mě často využívají jako hlavní způsob, jak se dostat do domu.

(OKNO) Tereza Vyhnáková

Každý mě má doma, jsem většinou dřevěná a měkká a nikdo se se mnou ráno nechce rozloučit.

(POSTEL) Sofie Kolková

Můžu být vysoká, nízká, barevná nebo se vzory. Lidem se často ztrácím v pračkách. Žiju v páru. Většina Čechů mě nosí v sandálech. A nevoním zrovna po fialkách, ale v šatníku jsem důležitá. Kdo jsem?

(PONOŽKA) Kateřina Hrabcová

Můžu být malý, můžu být velký, většinou jsem černo – bílý. Jedno oko malé a to druhé zase velké, poznáš se mnou svět i vesmír a všechno ti zaostřím. Co jsem?

(DALEKOHLED) Antonín Vajbar

Vyznání

Dostat milý dopis, tedy ten osobní, nikoli úřední, to už se člověku v dnešní době stává jen vzácně. Někdo, spíše něco má však štěstí. V našem případě jsou to oblíbená jídla. Ze svých citů se jim vyznali šestáci. Proč by taky ne, když jim přinášejí tolik radosti?

Milá kačenko,

mám Tě moc rád k obědu. A když přijdeš ke mně na talíř, skoro se do tebe zamiluji, dám si Tebe i Tvého kamaráda knedlíčka. Moc mám rád tu Tvoji šťávu, ale žaludek ne (myslím Tvůj, ten můj to miluje). S bramborami či knedlíkem budeš chutnat pořád nejlépe na světě, mám Tě nejradši politou Tvoji vlastní šťávu. Beru si na Tebe svůj nejlepší příbor. Zlepšíš mi celý den, i ten nejhorší. Vzpomínám na Tebe každý den, každý den doufám, že mi přistaneš na talíři, a když se tak stane, sním úplně vše. Doufám, že se brzy vrátíš.

*S pozdravem
David Prášil*

Milá palačinko,

zdravím Tě na pánvičku. Miluji Tě dělanou na másle a potřenou Nutellou. Když se do Tebe zakousnu, projede mnou vlna cukru. Jsi výborná kamarádka.

*S pozdravem
Barbora Herůfková*

Milý hranolku,

chci Ti oznámit, že se Tě chystám sníst. Proč? Protože jsi nádherně křupavý, bramborový, slaný, co víc...?

Miluji Tebe i Tvé sestry.

*S plnou chutí
Zorka Kovaříková*

Vážená paní Rajská,

už odmala jste moje oblíbené jídlo. Nejlepší jste s knedlíčkem. Mám Vás ráda, ale se skořicí nejste tak dobrá.

*S pozdravem
Bára Mikulicová*

Antonín Manek

Aktuálně

Mistrovství světa

Za chvíli začíná mistrovství světa, ke Káňům naběhneme jak vojenská četa. Komfortně se usadíme, před utkáním promluvíme. Kdo vyhraje, nevíme, přesto s radostí fandíme.

Uruguay nebo Francie, to je prostě fantazie. Senegal či Anglie, pořád je to magie.

Portugalci a Brazilci jsou kouzelní chlapíci, rychlé mrknutí očního víčka je pomalejší než Ronaldova klička.

Zkrátka všichni fandi, už se těší, chlapi do hospody nadšeně běží. A každý v tom rychlém návalu sleduje mistrovství světa v Kataru!

Szczepan Kaszper

Kdo s koho v Kataru?

Blíží se mistrovství světa v Kataru, fanoušci hráčům hrají na kytaru. Ekvádor, Katar, Nizozemí, stadion se srovná s zemí.

Ronaldo, Messi, Mbappé blíží se to mistrovství, chlape. Šajtle, góly, hlavičky, spoluhráči jim fandí z lavičky.

Hráči z celého světa se sešli, na stadion s klidem vešli. Parádičky umí skvěle, jenom hlupák se jim směje

Portugalsko, velký favorit, kolik toho asi musí napotit? Nebo Argentina s Messim v čele, mohli by se cítit jako v novém těle

Tohle byla moje báseň, doufám, že pak budu spasen. Ať vyhraje kdokoli, vzdám hold i outsiderovi.

Jan Marek

EKO křížovka

Elektroodpad celosvětově představuje jednu z nejrychleji rostoucích složek odpadu. Díky zpětnému odběru je však možné vysloužilá elektrozařízení recyklovat a opětovně tak využít velkou část surovin, ze kterých jsou vyrobeny. Kromě získání využitelných surovin jsou díky recyklaci také ekologicky zpracovány škodlivé látky, které by jinak mohly poškodit životní prostředí nebo lidské zdraví.

Ekologie, udržitelnost a recyklace je celosvětové téma. There is no planet B. Pokud chcete vědět víc, znalost angličtiny se opravdu hodí. Některé termíny si můžete procvičit v naší česko-anglické křížovce.

Recyklovat

Zpětný odběr

Sběr

Žárovka

Odpad

Životní prostředí

Planeta

www.ekolamp.cz

ekolamp

Zpívání pod věží

10. prosince 2022
od 15 hodin u kostela

VYSTOUPÍ

DĚTI Z MŠ A ZŠ KOBYLÍ
FOLKLÓRNÍ KRÚŽEK SLUNÉČKO
SKUPINA LONG TIME A SNĚŽENKY
SBOR JARMILY BOROVIČKOVÉ
MUŽÁCI Z KOBYLÍ
KOBYLSKÝ VOKÁLNÍ ANSÁMBL
FARNÍČEK

**Během odpoledního programu je
zajištěno občerstvení a možnost nákupu
drobných řemeslných výrobků**

KOBYLÍ DĚDINA - periodický tisk územního samosprávného celku
vydává Obec Kobylí, adresa: Obecní úřad, Kobylí 459, 691 10 Kobylí
IČO: 283266, tel.: 519 431 106, e-mail: podatelna@kobyli.cz
Příprava – Táňa Rosochová, Jarmila Borovičková, Miroslava Řeháková
vychází nepravidelně, místo vydání Kobylí, registrační číslo 370011091
grafická úprava a tisk: Stillus s.r.o. reklamní agentura Břeclav
vyšlo v prosinci 2022, náklad 600 výtisků, cena 12,- Kč, neprošlo jazykovou úpravou